

Butlletí de l'Església de Solsona

GENER - FEBRER - MARÇ - ABRIL 2019

NÚM. 779

Butlletí Oficial de l'Església de Solsona

Edita: Bisbat de Solsona

Pl. Palau, 1 - 25280 SOLSONA

Gràfiques Muval - SOLSONA

Dipòsit legal: L-568-1983

Any 2019

Documents episcopals

HOMILIA DE LES EXÈQUIES DE MONS. JAUME TRASERRA I CUNILLERA BISBE EMÈRIT DE SOLSONA

De genolls es posa la víctima en mans del botxí, l'esclau davant del seu amo i el pobre que capta pel carrer. De genolls, però, també es posa qui adora Déu, qui té cura del que està malalt o impedit.

En un món marcat per les dinàmiques del poder, on es lloen les actituds d'autoafirmació i d'autoconstrucció, on el model d'home és l'individu posat dempeus, altiu, prepotent i autosuficient, escoltar que la vida i la saviesa es troba en el fet de posar-se de genolls és fortament paradoxal i contracultural.

Avui, en l'enterrament d'un gran home, d'una ment privilegiada, d'una formació inigualable, d'una cultura enciclopèdica, sorprenentment no hem de parlar d'ell, sinó d'un moltíssim, infinitament més gran que ell. Avui, hem de parlar d'aquell que, essent rei de l'univers, es va vestir de servent i de genolls es va prostrar davant dels seus deixebles i els va rentar els peus.

Moltes vegades havia escoltat del bisbe Jaume com el colpia aquest passatge evangèlic i en concret el gest de posar-se de genolls a rentar els peus.

Ja en la missa de la seva presa de possessió a Solsona, fa més de 17 anys, havia escollit aquest evangeli que acabem d'escoltar. Deia en aquella homilia:

“No pot ser altra la fesomia del bisbe. Ha estat posat al davant de l'Església per ser una imatge viva i transparent de Crist. Està cridat a fer seus l'estil de vida, els sentiments, les actituds que són propis de Jesucrist. La imatge preciosa de Jesús agenollat davant dels deixebles l'ha d'acompanyar sempre”.

Dies abans m'havia confessat que se sentia temptat d'aturar-se a mitja processó d'entrada, fer aturar el cant, posar-se de genolls enmig del passadís de la catedral fent uns moments de silenci i recordar-se a si mateix i a tothom que ell havia estat enviat a Solsona a rentar els peus de tots i cadascun dels habitants d'aquelles comarques. Un gest que s'inspirava en la litúrgia papal antiga quan, en les processons d'entrada a la basílica de Sant Pere del Vaticà, la cadira gestatòria s'aturava, es feia el silenci i l'acòlit que portava la creu processional es girava cap al sant pare, es posava de genolls i cantava amb veu poderosa: *Pater Sancte, sic transiit gloria mundi* -Sant Pare, així passa la glòria del món-. El gest, que no va arribar a fer, s'inspirava en aquesta litúrgia, però engalzava amb el rentament de peus que es va proclamar, com avui, en aquella eucaristia de presa de possessió. De fet, el seu lema episcopal ja expressava aquest misteri pregon: *Amoris officium pascere*, l'ofici de pastor és un ofici d'amor, és un ofici de servei, de lliurament als altres, a l'estil de Jesús que renta els peus dels seus deixebles.

Als Evangelis, molts malalts i endimoniats es prostren davant de Jesús. Pere, després de la pesca miraculosa, s'agenolla davant d'Ell. L'evangeli en poques ocasions narra que Jesús s'agenollés. S'hi va negar quan el diable li demanava que es prostrés per adorar-lo. Es va agenollar per pregar a l'hort de Getsemaní i ho feu, clarament, quan s'ajupí per rentar els peus als deixebles. Així, doncs, fou aquella nit santa del Dijous de passió, quan s'inaugurava el tridu del gran misteri de l'amor de Déu, que Jesús es va agenollar davant del seu Pare i davant dels amics.

Aquest gest ve introduït per una síntesi teològica de gran envergadura, pòrtic de la narració de la seva passió, mort i resurrecció: “Era abans de la festa de Pasqua. Jesús sabia que havia arribat la seva hora, l'hora de passar d'aquest món al Pare. Ell, que havia estimat els seus que eren al món, els estimà fins a l'extrem”.

Tot el que va fer Jesús en aquell sopar, a l'hort, davant del sanedrí, d'Herodes a Pilat, al pretori, de camí cap al Gòlgota, dalt de la creu i en el sepulcre, va ser un acte d'amor extraordinari, sublim, culminació de tota la seva obra i missió.

El diàleg amb Pere quan es resisteix a ser rentat i l'ensenyament que Jesús dona a tots els deixebles quan acaba de rentar-los els peus revela clarament la magnitud de la seva missió i de la seva imminent culminació.

En Jesús, Déu es posa de genolls davant de cada persona, en actitud d'amor veritable: un amor que serveix, renta, cura i perdona. No es tracta d'un gest condescendent o paternalista, com qui fa una almoina a un pobre pel carrer sense ajupir-se per posar-se a la seva alçada, sense mirar-lo als ulls amb tendresa, lliurant simplement una peça metàl·lica que ni dignifica l'un ni l'altre. El gest de Jesús és un servei humil i veritablement misericordiós. Déu no ve a ajudar-nos passant tibet davant de la nostra prostració o misèria, sinó que s'abaixa, s'inclina i, més encara, ens renta amb delicadesa i tendresa de les nostres misèries, brutícies i xacres.

Diu Jesús a Pere: “si no et rento, no tindràs part en mi”.

La passió, mort i resurrecció de Jesús és l'esdeveniment que canvia la història. És l'amor de Déu per la humanitat, concentrat en un moment de la història, però amb un efecte imparabile com el d'una allau o un tsunami. Arrenca en aquella nit santa del rentament de peus als deixebles i arriba a cadascun de nosaltres quan un deixeble seu està disposat a rentar-nos els peus i nosaltres li ho permetem.

Com n'és d'important que la nostra Església sigui una Església agenollada. Una Església que de genolls adori Déu en esperit i en veritat, per arribar a esdevenir una Església prompta a agenollar-se davant de tothom amb gran amor.

Com n'és d'important que tots i cadascun de nosaltres ens fem prou vulnerables per tal de permetre que ens rentin els peus, que algú s'agenolli davant de la meua vida i vessi amor damunt de totes les meves misèries, angoixes, tristeses i buidors.

És possible que molts dels que sou avui aquí, especialment vosaltres, estimats nebots i renebots del “tio Jaume”, us pregunteu sobre el sentit de la vida i de la mort. Potser sou molts els que no teniu una experiència serena i positiva de la mort de les persones que heu estimat. Us puc testimoniar, junt amb els nebots del bisbe Traserra, que hem tingut el privilegi de contemplar un camí cap a la mort impactant i interpel·lador. Mons. Traserra va morir en pau i serenament, amb plena consciència i amb desig que arribés l’hora, no només pel sofriment que li causava la malaltia, sinó perquè morint es posava en mans d’un Déu fiable, d’un Déu que de genolls l’havia salvat: l’havia perdonat, l’havia seduït, ara l’acolliria amb goig i misericòrdia en el seu regne i a la fi dels temps el ressuscitaria.

L’ensenyament de Jesús després de rentar els peus als deixebles diu: “si, doncs, jo, que soc el Mestre i el Senyor, us he rentat els peus, també vosaltres us els heu de rentar els uns als altres”.

L’amor es marceix si es queda només en un mateix.

Tenir cura en la vellesa dels qui ens van estimar en la infantesa. Estimar els propis fills com ho van fer amb nosaltres els nostres pares. Estimar els altres tal com ens hem sentit estimats per Déu Nostre Senyor en la nostra conversió i en el camí que hem fet com a deixebles. Aquesta és la dinàmica de l’amor: es rep i es dona.

Hi ha persones que mai s’han sentit estimades o bé les han estimat malament –possessivament, abusivament...–. És normal que els costi estimar, que visquin enfadades, crispades o receloses. Com n’és de necessari per a tantes persones que han patit els estralls de la greu crisi afectiva d’aquest nostre temps trobar algú que els estimi incondicionalment i que així els curi el seu cor ferit. Recordeu el retrat entranyable del perdó misericordiós del bisbe de Digne envers Jean Valjean a la novel·la *Els miserables*, d’Hugo?

Més dramàtic és el cas del qui ha estat estimat i per duresa de cor, per egoisme o gasiveria no estima ningú o pensant-se estimar l’únic que fa és usar i abusar dels altres. L’amor que un dia va rebre, com que no es pot donar, es podreix i ho corromp tot.

La vida es juga en l'amor, en el fet de viure de genolls. Ho sap la mare i el pare de família, ho sap el fill que té els pares grans, ho sap tothom qui treballa amb altres persones, ho sap el qui visita hospitals o presons. Ho sap qui s'ha sentit estimat.

A mi, em fa bé preguntar-me, de tant en tant, quant de temps fa que no em poso de genolls, físicament, davant d'algú? Com puc estimar i donar-me a algú avui d'una manera concreta?

La passió del bisbe Jaume per aquest passatge evangèlic me l'ha fet estimar i contemplar més i més en el meu ministeri. Avui, en les seves exèquies, no en podia ser proclamat cap d'altre, no en podia ser predicat cap altre.

Poc abans de morir, em va dir amb veu molt fineta i ulls plorosos, “et tocarà presidir el meu enterrament, no parlis, si us plau, de les meves virtuts, que no en tinc”. Ho he respectat.

Crec, però, que he d'acabar aquestes paraules amb uns agraïments senzills. Moltes gràcies a tots els que heu pregat per ell, a tots els que us heu interessat pel seu estat de salut tot i no poder parlar-hi o visitar-lo des de fa mesos, als metges i infermeres que l'heu atès tan professionalment i delicadament, especialment a la doctora Ribell, a la germana Imma, vedruna, que li has portat cada dia l'eucaristia i li has estat motiu de consol i companyia, i sobretot a vosaltres nebots i nebodes que tant heu fet per ell sempre i especialment aquests darrers mesos i setmanes. Ell em deia: “Xavier, estic sorprès de com s'estan portant amb mi”, referint-se a vosaltres. Jo ho resumiria així, tot i ésser conscient que tinc alguns dels meus nebots aquí: demano a Déu que, a les meves velleses, els meus nebots, si cal, em cuidin així.

Església de Sant Esteve de Granollers
Festa de Sant Timoteu i Sant Titus, 26 de gener de 2019

HOMILIA DE LA MISSA FUNERAL DE MONS. JAUME TRASERRA I CUNILLERA BISBE EMÈRIT DE SOLSONA

“Mira, sóc a la porta i truco. Si algú escolta la meua veu i obre la porta, entraré a casa seva i soparé amb ell, i ell amb mi” (Ap 3,20). Quantes vegades el nostre estimat bisbe emèrit havia comentat aquestes paraules que en el llibre de l’Apocalipsi pronuncia Jesucrist adreçant-se a l’àngel de la comunitat de Laodicea, és a dir, a aquella comunitat! Li era un verset estimat perquè deia que resumeix d’una manera molt bella –com una visita, un encontre íntim– el misteri del Déu que es revela en la història i que entra en relació personal amb cada persona per salvar-la.

Aquest fragment, però, es troba en un context de correcció a una comunitat mediocre i es planteja com un toc d’alerta per tal de fer-la sortir d’aquell estat cofoi i arriscat.

Aquesta dimensió d’alerta és accentuada pel fragment de l’Evangeli segons sant Lluc que acabem d’escoltar. Alerta que s’adreça tant a tots els fidels que som convidats a vetllar dia i nit perquè no sabem ni el dia ni l’hora que el Senyor ens visitarà en l’acompliment de la nostra vida terrena, com als pastors que hem estat fets responsables de la casa i dels servidors dels deixebles de Crist. Aquest evangeli acaba dient als primers: “Si l’amo de la casa hagués sabut a quina hora de la nit havia de venir el lladre, no hauria permès que li entressin a casa” i als segons “El servent que, coneixent la voluntat del seu amo, no ha preparat o no ha fet allò que l’amo volia, rebrà molts assots [...] Déu demanarà molt d’aquells a qui ha donat molt, reclamarà més d’aquells a qui ha confiat més”.

Avui, en la missa funeral del nostre bisbe emèrit, Mons. Jaume Traserra, hem de pregar al bon Déu, al que truca a la porta de cadascun de nosaltres incansablement, al que després de visitar-nos, en la nostra conversió, ens ha confiat l’administració de la nostra pròpia vida i la cura d’altres segons la nostra vocació –una comunitat, una esposa o marit i uns fills...–. Hem de pregar que tingui misericòrdia del nostre bisbe Jaume i hem d’obrir els nostres propis ulls i adonar-nos que potser jo també soc “el més miserable i digne de compassió, pobre, cec i nu” com ens alerta l’Apocalipsi.

Moltes vegades havia escoltat del bisbe emèrit que Ap 3,20 resumia tota la Sagrada Escriptura. El Déu que es revela en la història d'Israel, i en particular en la història de Jesucrist, és un Déu que visita la humanitat, respectant la llibertat i amb voluntat d'arribar a establir amb cada persona una relació d'amor. Un encontre íntim i amorós que provoqui en la persona una mirada en veritat sobre la seva pròpia vida i sobre la vida que li ofereix Déu i, per tant, que el mogui a un canvi en profunditat i per sempre.

Aquesta visita, com mostra el text, es produeix a una humanitat cofoia, que es creu rica i autosuficient, però de fet és miserable, pobra, cega i nua. Aquesta visita no passa per alt la mediocritat o maldat de la humanitat, sinó que va precedida d'una crida a la conversió "jo reprenc i corregeixo tots aquells que estimo. Sigues zelós i converteix-te". No escolta el truc i la veu de Crist qui està tancat en si mateix i la seva seguretat, qui viu sobrat, satisfet i no necessita res més que allò que s'ha guanyat autosuficientment. No escolta ni el truc ni la veu qui ha fet fora de la seva consciència els manaments de la llei de Déu i la crida a la vida evangèlica de tants gestos i paràboles de Jesús.

Aquesta visita té una dimensió íntima. La imatge és la d'un encontre a casa, a soles, entorn d'un sopar amb dos comensals: Jesús i cadascun de nosaltres. Aquesta visita succeeix en el cor, afecta allò més íntim de nosaltres mateixos i ens implica.

Les converses més íntimes no es fan en qualsevol lloc i de qualsevol manera. Els nuvis que es demanen l'un a l'altre el matrimoni ho fan en intimitat, en un lloc i un moment especial. El fill que comunica als pares i germans que vol ser capellà no ho fa mentre tots estan mirant la televisió. Jesús es va fer home, va predicar per Palestina, va fer signes davant de tothom, però va cercar encontres concrets i personals per suscitar la conversió i el seguiment. Així ho feu amb els seus deixebles, amb Zaquèu i Maria Magdalena.

Va predicar i va fer signes pels carrers, davant de multituds, però va viure amb els seus deixebles, els va explicar a ells, a part, el sentit de les paràboles, els va rentar els peus i va compartir taula amb ells.

A aquells que li van obrir la porta i amb els quals va sopar, els va fer homes nous i els va confiar la seva pròpia missió: l'anunci de la visita de Déu; el canvi

imprescindible per acollir la seva vida; la intimitat on es produeix aquest encontre d'amor que ho canvia tot; i, sobretot, el do de l'Esperit Sant perquè amb la seva predicació i signes es continuï produint el mateix encontre que a ells els va canviar i que Jesús vol per a tothom.

Quantes vegades el nostre bisbe emèrit, fidel a aquesta missió, ens va predicar i ensenyar, sense por i sense respectes humans, la veritat evangèlica, també aquella que ens recordava la nostra mediocritat! No recordeu la força interpel·ladora dels seus escrits pastorals a 4 planes com “Advent i reconciliació”, “Combregar per Pasqua”, “L'ascètica cristiana”, “El sagrament de la reconciliació”, només per citar els que tocaven temes massa sovint oblidats en aquest cristianisme light en què vivim immersos? Quantes vegades ens va insistir en aquest encontre íntim sense el qual no és possible la vida cristiana! Avui, en el nostre darrer adeu, ens fa bé recordar, com ens deia en les seves dues primeres cartes pastorals: “*Tornar de la part de Déu* és la resposta de l'home que es posa en camí fins a l'encontre amb Jesucrist” i això “és possible, perquè Ell ha volgut prèviament parlar amb els homes com a amics, conviure-hi, convidar-los i rebre'ls en la seva intimitat”; “Si l'any passat a la carta pastoral *Torneu de la Part de Déu* us exhortava a reprendre amb més vigoria l'anunci joiós de Jesucrist i del seu evangeli, avui us convido a fer memòria de la proximitat del Senyor i a mantenir sempre viu i jove el nostre desig de trobar-nos amb Ell i de rebre'l”.

En la missa funeral d'un bisbe, amb aquesta catedral plena dels qui fôreu els seus fidels i dels qui fôrem els seus col·laboradors en la missió d'ensenyar, santificar i guiar aquest poble, no podem ignorar la responsabilitat que neix de l'encontre amb el Senyor. Jesús no ens ha visitat i ens ha transformat per apartar-nos del món i desentendre'ns dels nostres germans. Al contrari, l'encontre amb ell va suposar una crida a administrar l'amor que ens va regalar en favor dels nostres germans.

Aquest és el missatge clar de la paràbola que avui hem proclamat. El servei que el Senyor ens ha confiat en l'encontre íntim amb Ell no és un optatiu, no és durant un temps, no sap de jubilacions, és per sempre. D'això, ens en demanarà comptes, això és el que hem de viure fins al final. Perquè qui defalleix en l'amor als germans és com aquell cap de casa que a l'hora que bada li ve el lladre i el saqueja.

Més encara, el Senyor, davant la pregunta de Pere –“dieu aquesta paràbola per a nosaltres o bé per a tothom?”–, mostra que ho deia per a tothom, perquè per a ells, per als deixebles en diu una altra. Per als dotze, diu que Déu serà molt més exigent i sever. A l’administrador al qual confiarà la resta dels seus servents Déu li demanarà molt perquè li ha donat molt.

Déu pot entendre que ens costi estimar com ell, que ho intentem i no arribem a la seva altura, que ens confonguem i pensem que ho hem de fer amb les soles nostres forces. Déu, però, a aquell deixeble fidel i assenyat al qual ha confiat els seus servents perquè els doni al temps degut l’aliment que els pertoca, si dient-se “el meu amo tarda a venir” comença a pegar als criats i criades, a menjar, a beure i a embriagar-se, el castigarà i li farà compartir la sort dels infidels.

Sí estimats germans que avui heu volgut aplegar-vos per pregar per l’ànima del bisbe Jaume, seguir Jesús és fins al final, és per sempre, és un goig que es completa en el moment de la mort. No us canseu, no us deixeu anar. Si Jesús alerta els seus deixebles és perquè és possible abandonar, cansar-se, aflixar. Es tracta de vetllar sobre nosaltres mateixos, veure què ens ajuda. Com ens explicava el bisbe emèrit en una d’aquelles boniques comunicacions pastorals –“L’ascètica cristiana”–: “Aquesta victòria –es referia a vèncer la temptació del pecat– és essencialment obra de l’Esperit Sant; no es dona, però, sense la necessària cooperació de l’home. Aquest ha de mantenir-se vigilant per remoure els obstacles, pel domini del seu propi jo, per dirigir el seu cor vacil·lant a l’acolliment del Salvador”.

Sí, germans preveres, la mort de Mons. Traserra ens porta a examinar allò de què el Senyor ens demanarà comptes. Pegar, menjar, beure i embriagar-se són les imatges del mal administrador que, en lloc de servir, se serveix, que en lloc de mortificar els seus desitjos desordenats, s’aprofita del càrrec de confiança que ha rebut per donar-se una vida regalada i estalviar-se l’esforç ascètic.

Escau aquí recordar unes paraules de la carta pastoral sobre les vocacions sacerdotals “Vine i segueix-me”: “aquells que segueixen aquest camí no s’allunyen dels altres ni perden la sensibilitat envers la situació de les persones. Els qui es troben amb Ell, adquireixen un cor gran capaç d’estimar, la promptitud a oblidar-se de si mateixos, la capacitat de consolar i d’acompanyar amb tendresa els més pobres i la capacitat de compartir tot el que tenen i són”. Sí, germans, el Senyor ens demana

això i fins al final. Com de buida i insuportable esdevé la vida d'un sacerdot que es deixa anar, perd el tremp apostòlic i l'entrega servicial i acaba en tota mena de vicis!

L'acompanyament del bisbe Jaume al llarg d'aquests mesos i setmanes de malaltia m'han estat ocasió, entre altres coses, per recordar tot allò que vaig viure amb ell. De recordar tot el que vaig aprendre d'ell i l'ajuda tan important que va suposar per a la meua vida espiritual i ministerial. Desitjo de tot cor que el seu traspass sigui una ajuda més, també per a tots vosaltres, estimats germans preveres i estimats fidels. Desitjo que ens serveixi per examinar si perseverem en la intimitat amb el Senyor i en l'amor als germans. També, en el cas dels preveres, si ens mantenim fidels als serveis que ens han estat encomanats.

Catedral de Solsona, 1 de febrer de 2019

HOMILIA DE LA MISSA DEL DIUMENGE DE RAMS

Avui tot va de festa, de palmes, garlandes i vestits de colors primaverals, tot plegat de mans dels padrins de bateig. Per què la nostra tradició ha vestit aquesta festa amb tants elements populars? És veritat, potser durant segles moltes persones han participat en la benedicció dels rams perquè un cop beneïts i penjats al balcó –un servidor, potser del pocs que encara ho fa aquí a Solsona– confiaven que llur casa els quedava protegida del perill dels llamps. Però aquesta simbologia popular del diumenge de Rams no queda en això, és molt més gran, va molt més enllà.

Permeteu-me que, a partir d'aquests tres elements populars, vinculats tots ells a la figura dels padrins de bateig, puguem entendre una mica què estem celebrant avui.

Comencem per la palma. Quan Jesús va entrar a Jerusalem, els seus seguidors, per significar que entrava un rei, que entrava un rei salvador, varen improvisar una tallada de palmes i de branques d'olivera i varen estendre els seus mantells per

orquestrar una entrada reial. Jesús anava a cavall, com els reis. Muntava un pollí, un ase jovenet, com els reis de pau. Hi havia pujat altres vegades, hi havia entrat dissimuladament; aquell dia hi entrava fent un signe i les palmes acompanyaven aquest signe.

Els grans generals que arribaven vencedors de la batalla, els rebien amb palmes. Els màrtirs, com veiem a les imatges que tenim a les esglésies, porten a la mà una palma. La palma era el signe de la victòria.

Jesús és rebut amb palmes perquè és el rei victoriós que entra a la ciutat de Jerusalem per vèncer. Entra a lluitar i a vèncer el maligne. Avui l'evangeli ha estat llarg, ha estat la narració d'aquesta lluita. Una lluita i una victòria sorprenent.

El combat de Jesús durant la Setmana Santa no és el de dos boxejadors que puguen al quadrilàter, s'estoven, un guanya i la gent l'aplaudeix. La lluita i la victòria de Jesús s'assembla a la dels superherois contra els dolents de la pel·lícula. Us ho imagineu, els més petits? Jesús i el maligne lluitant al capdamunt d'un gratacel, farcit de persones que corren el risc de perdre la vida si guanya el dolent. El dolent ha estat astut i s'ha encarregat de bloquejar els superpoders del nostre superheroi. Va perdent, està patint. El maligne està guanyant, tothom està esgarriat. Però, en un cop d'efecte, el superheroi s'abraona sobre el dolent i se l'emporta. Cauen tots dos al buit i moren tots dos. Però, com veurem al final d'aquesta setmana, el nostre superheroi, Jesús, gràcies als seus superpoders, ressuscita, allibera totes les víctimes i esclaus del maligne i els lliura la palma de la victòria.

La lluita i la victòria de Jesús és d'aquest estil. Lluita fins a donar la vida pels esclaus i presoners del maligne. Ressuscita i fa partícips de la seva victòria a totes les víctimes del mal.

En les entrades a les ciutats dels generals dels exèrcits, les palmes eren per a ells. En l'entrada victoriosa de Jesús, les palmes de la victòria són per a nosaltres. El diumenge de Rams som nosaltres qui tenim a les mans la palma de la victòria de Jesús. No una palma verda, com devien ser les dels deixebles aquells dies, puix les van arrencar dels arbres, sinó una palma blanca, pura, signe de la victòria de Crist que ens ha alliberat del pecat que enfosquia la nostra vida, del pecat que embrutava la nostra pulcritud.

Continuem per les garlandes. Aquestes palmes, especialment les dels infants, porten garlandes, almenys així ho marca la tradició. És veritat que cada cop es veuen menys palmes guarnides amb garlandes, però el fet clàssic era que la palma portés penjats uns dolços, unes gominoles, unes galetes.

Ja sabem que això és cosa de pastissers i de padrins de bateig. Però fixem-nos que aquests dolços que acompanyen les palmes són un signe senzill i humil de la dolçor de la victòria de Jesús. Adonem-nos també que el signe popular propi del dia de Pasqua és la mona, unes postres dolces, molt dolces. La vida nova de Jesús, aquesta victòria que Jesús ens dona venent el maligne, és dolça, és agradable, ens fa feliços, ens fa somriure: com als infants les garlandes! Ser de la colla de Jesús, portar la palma de la seva victòria no és quelcom feixuc, insuportable, difícil. Ser cristià no és difícil, feixuc i insuportable. Ser de la seva colla, ser cristià és alegre, és agradable i ens fa bé.

Així doncs, el diumenge de Rams, quan nosaltres estem acompanyant Jesús, que va al combat per nosaltres, ja portem a les mans les palmes amb garlandes: estem dient que Jesús va al combat per donar-nos a nosaltres la victòria, una victòria que ens farà agradable la vida, que ens traurà del pecat, que ens traurà d'allò que ens entristeix; que ens traurà d'allò que no ens deixa viure, que ens té esclaus; i que ens donarà una vida bona i santa.

Acabem amb els vestits de colors. La tradició popular, que és rica en psicologia, ha volgut que avui, diumenge de Rams, fos el primer dia de l'any en què ens vestim de colors. Recordem, els més grans, quan érem petits: el diumenge de Rams ja ens posàvem vestits de festa, el vestit de primavera; les nenes amb un vestit clar, un jersiet de punt, bonic; els nois amb americana i tots mudats. Fixeu-vos també com un servidor, després de tota la quaresma, vestint de manera discreta, amb un estil més aviat penitent i fosc, avui vesteixo fúcsia i vermell. Per què? Perquè el diumenge de Rams inaugura la Setmana Santa, que és la setmana que ens recorda el baptisme.

Aquests vestits clars ens recorden el vestidet del nostre baptisme. La Setmana Santa, la passió, mort i resurrecció de Jesús apunta al baptisme. Quan vam ser batejats: vestits de blanc. Quan vam ser batejats: els nostres padrins van encendre un ciri per fer llum en la foscor. En el baptisme, Jesús ens va despullar de la negror del pecat i ens va vestir dels colors de la seva vida nova, blanca, pura, neta, radiant. Vàrem ser guanyats per Jesús i, per això, la Setmana Santa i la Pasqua, baptismals per excel·lència, es vesteixen de colors vius i plens de vida.

Fixeu-vos que la feina dels padrins es concentra en la Setmana Santa –palma, mona, acompanyar-te a la benedicció dels rams, al Diumenge de Pasqua–. Poden exercir en altres moments de l'any, però la tradició diu que no poden fallar aquests dies. Per què? Perquè el dia que vas ser batejat, els teus padrins et van acompanyar, van comprometre's davant de la comunitat dels salvats que t'ensenyarien a conèixer, estimar i seguir Jesús. Junt amb els pares, els padrins et varen fer el millor regal de la teva vida, la vida de Jesús. El dia del baptisme, de la mà dels padrins, et vares incorporar a la comunitat dels salvats. Cada any, quan celebrem i recordem el nostre baptisme, allò que Jesús va fer amb la seva mort i la seva resurrecció, el padrí, amb la seva presència i els seus regals lligats a les festes litúrgiques, ens recorda que nosaltres hem estat fets per a la vida, per als bonics colors de la vida, per a l'Església, per a la bellesa d'una comunitat d'homes i dones nous.

Aquests tres signes del diumenge de Rams –palma, garlanda i vestits de colors–, tots ells associats a la figura dels teus padrins, et recorden aquesta vida dolça, agradable, bona, que Jesús t'ha regalat amb la seva victòria i que tu només la podràs guardar i custodiar plena de colors si vius amb l'Església, si estàs envoltat de la comunitat dels qui estimen Jesús.

Germans i germanes, no ens quedem en el diumenge de Rams, no ens acontentem amb beneir la palma i aparèixer una estoneta aquí a l'església. Aprofitem aquesta Setmana Santa, perquè, si la vivim, si seguim Jesús i contemplem com ell ha guanyat, com ell ens ha alliberat, com ell ens ha donat la seva victòria, aquesta Pasqua serà un goig per a cadascun de nosaltres.

Acabo amb dos signes senzills, que podem fer tots i que ens poden ajudar a recordar, a través dels signes d'aquesta bonica litúrgia, això que us he predicat. Escapcem una fulla de la nostra palma i posem-la com a punt de llibre de la nostra Bíblia. És el signe que ens recordarà que Jesús ens ha donat la victòria. Agafem alguna de les gominoles de la nostra palma, alguna garlanda, i posem-la també a la vora de la nostra Bíblia, que ens recordi que la seva victòria és dolça i és bona.

Catedral de Solsona, 14 d'abril de 2019

HOMILIA DE LA MISSA CRISMAL

I

Estimats germans preveres, un any més ens apleguem, les vigílies del Dijous Sant, per beneir i consagrar els sants olis i per renovar les nostres promeses sacerdotals. També, agraïm, a Déu Nostre Senyor, un nou any de fidelitat a la vocació a la qual el Senyor ens va cridar i ho fem festejant Mn. Antoni Quesada i Mn. Ricard Cots que enguany celebren els seus 50 anys de sacerdoci.

Aquesta celebració és el signe més visible de la comunió que el Senyor espera de tots nosaltres amb vista a servir més i millor la porció del ramat que el Senyor ens ha confiat. Aquesta comunió es construeix sobre una triple fidelitat que apareix molt visiblement en tres elements de la litúrgia d'aquesta eucaristia.

En primer lloc, la paraula de Déu ens parla de la fidelitat a Crist, al seu evangeli: som pastors per viure en imitació de Jesucrist.

En segon lloc, la renovació de les promeses sacerdotals ens parla d'una fidelitat que es fa concreta en l'Església -al sant pare i al bisbe propi-: és una fidelitat que s'encarna, que arriba en el concret, que es fa obediència.

Una tercera fidelitat ens l'evoquen els sants olis que beneirem i consagrarem immediatament després d'aquesta homilia. Parlen de la fidelitat al poble sant de Déu que el Senyor ens ha confiat: aquests olis que serviran per als sagraments, els

signes de la salvació que el Senyor ens ha confiat perquè els fidels puguin viure i rebre la gràcia.

Permeteu-me que l'homilia d'aquesta eucaristia pugui ser ocasió perquè tots nosaltres reflexionem i ens adonem de la importància de la nostra fidelitat.

II

Fidelitat a Jesús, al seu evangeli.

Un primer punt. La fidelitat ens parla de si ens mantenim en la vocació rebuda senzillament perquè ens hem compromès i ens esforcem o bé si la nostra fidelitat ve d'un amor al Senyor que anem cuidant cada dia.

Tots sabem que, en una relació, si no hi ha amor, no hi ha futur. Nosaltres, sense amor al Senyor, difícilment serem capaços de mantenir-nos fidels. Potser alguns herois de la voluntat seran capaços de perseverar fins a la fi senzillament perquè un dia van dir "sí" i no se'n desdiran. Però per a la majoria, sense amor, la fidelitat es converteix en un pes feixuc i insuportable.

Els que esteu casats ho sabeu: un no es manté fidel al seu espòs o a la seva esposa perquè un dia va dir "sí" i ja està, sinó perquè cada dia li diu sí, perquè cada dia hi ha una relació feta d'obres que mostren l'estimació mútua. Així mateix, quan parlem de fidelitat, parlem de fidelitat a Crist, de fidelitat a l'Església, de fidelitat al poble sant de Déu que ens ha estat confiat. Estem parlant d'una relació d'amor amb Crist, amb l'Església -a través dels seus pastors- i amb els fidels dels quals hem de tenir cura. Estem parlant d'una relació d'amor, d'un conjunt d'obres que faig perquè vull el bé, perquè cerco el millor per a l'altre.

Avui l'evangeli ens fa seure a la sinagoga de Natzaret i ens posa davant del nostre Mestre i Senyor. Ell mateix ens llegeix una de les profecies messiàniques i, amb gran solemnitat, mostra que aquella profecia es refereix a Ell i es compleix en la seva missió per Galilea, en tot allò que els seus convilatans han sentit a dir d'ell. La profecia d'Isaïes, però, que acabem d'escoltar en la primera lectura, no només ens revela les obres messiàniques, sinó que també realitza una promesa que certament es compleix en el ministeri dels apòstols i els seus successors, també en

tots els seus col·laboradors d'arreu i sempre: els preveres. Recordo les paraules del profeta: “vosaltres sereu anomenats sacerdots del Senyor, us diran Ministres-del-nostre-Déu”. D'alguna manera i en el grau corresponent, també els diaques participeu d'aquesta promesa.

Aquesta vida de Jesús, de la qual participem tots pel fet de ser batejats, ens fa participar del sacerdoci reial de Crist. Tal com afirma el CVII, citant la segona lectura d'avui: “Crist Senyor, Pontífex assumit d'entre els homes, feu de nosaltres el nou poble, regne i sacerdots per a Déu, el seu Pare. Els batejats, en efecte, per la regeneració i la unció de l'Esperit Sant, són consagrats a ser casa espiritual i sacerdoci sant, a fi que a través de totes les obres de l'home cristià ofereixin víctimes espirituals i proclamïn la força d'aquell qui els ha cridats de les tenebres a la seva llum admirable”.

Si tots, pel baptisme, estem cridats a imitar Crist i a viure segons el seu sant evangeli, més ho han de fer els preveres, que a través de les promeses de pobresa, castedat celibatària i obediència cerquen configurar-se a Crist en el seu lliurament únic i exclusiu a Déu i a la seva missió. Els sacerdots, doncs, són fets Crist perquè el poble pugui experimentar la presència del Senyor en les seves vides, i pugui rebre els efectes de les seves obres, principalment a través dels sagraments, però també a través de la caritat i de la sol·licitud pastoral.

Així, doncs, la fidelitat a Crist és la primera condició per poder viure realment com a ministres. Intentar cada dia renovar la nostra relació amorosa, personal, de confiança, d'entrega, d'obediència a Crist és el camí d'aquesta fidelitat. Fer de l'evangeli diari la nostra norma. Proposar-nos en el quotidià allò que el Senyor ens demana, en la paraula que em va adreçant cada dia. Cultivar aquesta relació d'amor i de fidelitat és la primera tasca per ser fidels a Crist i al seu evangeli.

Més en un temps, estimats germans, en què ens toca purificar. Tots som conscients que la nostra història és una història de llums i d'ombres. No només en l'Església, sinó també la vida de cadascun de nosaltres. Quines llums i quines ombres hi ha en la meua vida?, podem preguntar-nos, ja que en aquests temps, malgrat les nostres llums i les nostres ombres, el clima social i mediàtic, la imatge que la nostra societat té sobre el sacerdoci ens és un estímul més per cultivar amb especial cura aquesta imitació de Crist que ens ha de portar a una vida santa, a un ministeri exemplar.

No defugim l'aspecte martirial d'aquesta imitació. Avui en dia, qualsevol persona pot dir: jo vaig estar en aquells campaments i aquell mossèn... I ser completament fals i patir un veritable martiri. I això ens pot passar a tots els que portem uns quants anys d'aventures apostòliques i hem voltat per tot arreu amb jovenalla estimant-los i respectant-los com el mateix Senyor feia amb els infants.

Aprofitem-ho tot per avançar en la fidelitat a Crist, cada dia, d'una manera renovada i en veritat. Com tantes vegades us he dit: demanem ajuda quan no ens en sortim, quan ens adonem que portem un temps en què flaquegem, en què hi ha coses que no rutllen. Tots els cristians i especialment els preveres, quotidianament, ens hauríem de fer aquesta pregunta: estic vivint una etapa de progrés en la imitació de Crist o bé estic vivint una etapa d'estancament, que vol dir de retrocés?

La fidelitat, estimats preveres, estimats germans i germanes, passa per l'estimació a Crist Jesús en la imitació del seu sant evangeli.

III

La segona fidelitat de la qual us vull parlar és aquella que es fa concreta en l'Església: la fidelitat al sant pare i al bisbe propi.

Acabada aquesta homilia, jo us faré aquestes preguntes que heu sentit tantes vegades i que són ocasió per transportar-nos al nostre "sí" de l'ordenació sacerdotal. Hi apareixen interpel·lacions fortes, perquè plantegen l'obediència als pastors que l'Església ha posat al davant per guiar-la: al papa Francesc i a un servidor.

La fidelitat a l'Església passa per l'acollida sincera d'allò que el Papa ensenya, d'allò que el bisbe ensenya, també d'allò que el sant pare, a través de la Santa Seu, ens demana i d'allò que jo mateix us demano. No només un canvi, si és necessari, sinó, fins i tot, alguna cosa en la vostra vida ministerial.

Aquesta segona fidelitat no és fàcil, comporta la negació d'un mateix i només és possible si es construeix sobre l'estimació més que sobre la certesa absoluta de la veritat. Perquè el bisbe s'equivoca i la fidelitat a l'Església no depèn de si un servidor és més o menys lúcid i clarividet, si les encerto o no.

La fidelitat a l'Església a través de l'obediència al bisbe depèn de la sana relació d'estimació que tinguem.

Perquè la fidelitat, una vegada més, es torna a jugar en l'estimació. Vosaltres confieu sincerament que el meu ministeri cerca el vostre bé? Jo confio sincerament en vosaltres, en el fet que aquest treball de col·laboració, que constitueix l'essència mateixa del vostre ministeri, és fet des de l'estimació?

Si la fidelitat no es planteja en aquesta lògica, inevitablement la nostra relació es converteix en una pugna de parers, d'opinions, fins i tot en la resistència justificada a una possible decisió meva equivocada. Però no és aquesta la lògica de la fidelitat que ens demanen les nostres promeses sacerdotals. La lògica és la de l'amor. Jo m'estimo el Papa, jo m'estimo el bisbe, és a dir, li vull bé, prego per ell, li faig saber la meua opinió i li apporto aquelles dades que necessita per al discerniment que li correspon. Més encara, li facilito, també, que pugui, amb tota la seva voluntat i el seu desig, voler el meu bé i caminar junts en el bé de l'Església.

Jo, sincerament, estimats germans preveres, miro d'esforçar-me cada dia per cultivar aquesta relació feta d'encontres, de visites, de preocupació i sol·licitud per la vostra situació personal. Arribo allà on puc i per tal de cuidar-vos més i millor he cercat, aquest any, que alguns d'entre vosaltres m'hi ajudin. Com desitjo que realment pugueu experimentar la meua sol·licitud de manera concreta!

Al mateix temps, també miro de treballar en mi quelcom que em costa: dir allò que em temo que potser no serà ben rebut. Quantes vegades jo, davant d'algú que sé que s'enfadarà si li dic una cosa, he deixat de dir-la o bé he ajornat una vegada i una altra l'encontre per dir-la? Quina caritat hi ha darrere d'aquest capteniment? Cap! Hi ha la por, hi ha voler quedar bé, hi ha la voluntat de mantenir una relació pacífica no basada sobre la fidelitat al ministeri que ens pertoca.

Ajudem-nos! Sigueu promptes als encontres que us pugui proposar! Sigueu promptes a demanar-me i a dir-me el que vosaltres veieu i penseu. No us canseu de demanar una vegada i una altra d'asseure'ns, de parlar, perquè sobre aquesta base serà possible, de veritat, ser fidels a l'Església.

Com abans, en el preludi, si jo obeeixo perquè un dia ho vaig prometre i mai ningú no em podrà dir pas que no he obeït, però realment no hi tinc el cor, ho faig per pura obligació, sense sentir-me implicat interiorment, més tard o més d'hora no arribaré a bon port. No obeïm així, obeïm des de la lògica de l'amor!

IV

En tercer lloc, parlem de la fidelitat al poble sant de Déu que el Senyor ens ha confiat. Ens hi fa pensar els olis que avui beneïrem i consagrarem per ungir catecúmens, neòfits, confirmants i malalts.

Aquesta fidelitat ens fa mirar a les persones com les mira Jesús, ens fa estimar-les com les estima Jesús, ens mou a entregar-nos per al bé de les ànimes. No hem estat fets sacerdots només per a la nostra santificació, sinó per santificar-nos santificant el poble. Per tant, la nostra fidelitat també es juga en el contacte amb les persones: en l'acollida i en l'atenció.

M'agradaria, en aquest punt, estimats germans, invitar-vos a una mirada una mica més llarga. Fàcilment quan entenem "atendre, acollir, acompanyar els fidels" pensem en aquells que tenim a prop o pensem en aquells que concretament ens venen a demanar alguna cosa. Però el poble que ens ha estat confiat és tota aquella collada que viu en el territori de la nostra parròquia. També aquells que mai ens vindran a demanar res, aquells que no participen en cap activitat.

I és ben clar: avui és impossible que nosaltres siguem fidels al poble que ens ha estat confiat si ho hem de fer només amb el nostre tracte personal. No podem santificar aquest poble nosaltres sols, i és per això que, a la nostra diòcesi, sense devaluar gens la figura del sacerdot, estem rumiant i explorant camins per ajudar els preveres a viure en la fidelitat al poble que us ha estat confiat.

Sí! No podreu visitar tots els malalts que mereixen ser visitats. No podreu catequitzar totes les persones que necessiten ser catequitzades. No podreu anunciar l'evangeli a totes les persones que necessiten escoltar aquest anunci. Llevat que vosaltres, per arribar a tots, tingueu cura, especialment, d'alguns. Heu de confiar en una petita colla, els heu de preparar, els heu de formar, els heu de cultivar perquè

estimem el poble sant de Déu amb el mateix vostre cor de pastors i, així, tothom se senti santificat per l'Església.

Quin és el lloc propi en el qual vosaltres heu de realitzar en primera persona aquesta cura? L'eucaristia i el sagrament de la reconciliació.

Cada diumenge, cada setmana, tindreu l'oportunitat de trobar-vos amb tot aquest poble que ha de ser santificat per anunciar-li la paraula de Déu. No dubteu que si durant la setmana vosaltres heu cuidat els que fan arribar l'acció de la gràcia a través de la formació, l'acompanyament o del testimoni de les obres de caritat, el diumenge tots estaran delerosos d'escoltar la vostra predicació. Molts s'aproparan per demanar que els ofereu la misericòrdia de Déu en el sagrament de la reconciliació. No ho dubteu, fer partícips els vostres col·laboradors laics de la vostra cura pastoral us portarà més i millors penitents a les vostres mans.

Avui, ser fidels al poble sant de Déu passa per compartir el vostre ministeri amb aquells consagrats i laics que Déu vagi cridant al vostre costat.

V

Estimats germans preveres, després d'escoltar aquest evangeli, disposem-nos ara a renovar les promeses sacerdotals. Pensem en la nostra fidelitat a Crist i al seu evangeli, en la nostra fidelitat a l'església en la figura del sant pare i d'un servidor, pensem en la fidelitat al sant poble de Déu que ens ha estat confiat. Demanem a Jesús que la nostra resposta surti del cor, que sigui una resposta d'amor.

Catedral de Solsona, 15 d'abril de 2019

HOMILIA DE LA MISSA DEL DIUMENGE DE PASQUA

I

Qui és capaç, amb una mirada, de reconèixer el misteri d'una persona o el misteri de la vida? El qui estima.

Si heu tingut la fortuna de tenir un pare i una mare que us han estimat des de nadons, i, per tant, han donat la vida per vosaltres, podeu entendre que és l'amor el que permet comprendre el misteri de l'altre. Així ho recordava, jo mateix, amb molta joia ahir, amb motiu del meu 50è aniversari, pensant en l'amor del meu pare i de la meva mare.

Si heu tingut la fortuna de tenir uns pares que us estimen, recordeu perfectament com us acariciaven quan éreu petits, com us clenxaven, us vestien, us banyaven, us paixien, us canviaven. Recordeu com la mare, quan arribàveu de l'escola, només mirant-vos a la cara ja sabia com us havia anat el dia, i només amb una paraula entenia què us passava pel cor fins i tot quan ni vosaltres us enteníeu. Per l'amor, perquè us estimaven, perquè donaven la vida per vosaltres, us coneixien i us entenien.

Potser durant l'adolescència i la joventut, quan vàreu començar a prendre les primeres decisions, vàreu eixamplar el vostre cor amb ells i ells, perquè us estimaven, us van fer confiança. Potser, els que ja sou adults, en la vida, en les dificultats, contrarietats, malalties, problemes i alegries, els heu tingut sempre allà, cuidant dels vostres fills, ajudant-vos en les vostres necessitats, aconsellant-vos en els vostres dubtes, consolant-vos en les penes o compartint les vostres alegries. Perquè us estimen, podeu comptar amb ells i sabeu que fins i tot quan us diuen allò que no voleu sentir, ho fan perquè us estimen.

Ahir jo recordava un dels detalls de la meva infantesa més primerenca, com em bressaven el pare i la mare cantant-me una cançó de bressol, que encara la sento taral·lejar al meu pare quan intenta fer adormir les meves nebodes: (es posa a cantar) "son soneta vine aquí, a la voreta del coixí, quan la son soneta vindrà, el Xavier s'adormirà".

Per què us explico això, i us acabo cantant una cançó de bressol? Perquè, avui, això va d'amor.

II

Fixeu-vos, si no, per què alguns dels deixebles veuen i creuen i d'altres no.

Quan Joan va corrent, amb Pere, cap al sepulcre i mira i veu el llençol d'amortallar plegat i el mocador encara lligat al mateix lloc, "veié i cregué". Pere, en canvi, veu el mateix i no creu i se'n torna capficat sense entendre què significava allò que havia vist.

Maria Magdalena, la primera que va anar cap al sepulcre, veient i escoltant aquells homes vestits de blanc, veient i escoltant aquell misteriós hortolà, reconegué Jesús i es llençà als seus peus.

Com explica sant Ignasi de Loiola, al llibre dels Exercicis Espirituals, la primera que va poder veure Jesús ressuscitat va ser la seva mare i justifica el perquè no en parlen els Evangelis. Ella també veié i cregué.

Per què Maria, Maria Magdalena i Joan veuen i creuen i Pere, els dotze, Tomàs, els deixebles d'Emmaús, els costa de creure, se'ls fa difícil de reconèixer el Senyor? Els primers s'havien sentit estimats per Jesús i havien correspost a aquest amor. La resta encara estava en procés d'arribar a una relació d'amor amb Jesús.

Pere, encara havia de dir-li: "sí, Senyor, ja saps que t'estimo". Una vegada, dues, tres. La resta dels deixebles continuaven afirmant: "si el no toco, si no el veig, no m'ho creuré". Feliços els qui creuran sense haver vist, els va dir Jesús, a tots, a través del diàleg amb Tomàs.

El qui ha experimentat amor de Crist veu, entén, traspassa el misteri, reconeix Jesús en l'eucaristia, el reconeix en els pobres, el reconeix en la paraula, el reconeix en els necessitats. El reconeix perquè l'amor dona uns ulls i una mirada que permeten veure el misteri.

III

Però ampliem l'objectiu. Adonem-nos que aquest amor ve de lluny, és la clau de volta de la història.

Déu Nostre Senyor no va crear aquest món –el va pensar i el va fer rodolar– i ja està i se'n va desentendre fins que un dia va decidir baixar a arreglar-lo. Aquesta nit, en la llarguíssima litúrgia de la paraula, hem repassat a través del Gènesi, de l'Èxode, dels profetes Isaïes, Baruc, Ezequiel, com el Pare etern, des que va crear aquest món, ha estimat la humanitat amb un amor etern. Ho escoltàvem a la cinquena lectura de la vetlla Pasqual: “t'estimo amb un amor etern”, diu Déu al seu poble.

Aquesta –t'estimo amb un amor etern– podríem dir que és la cançó de bressol de la humanitat, que ha experimentat amb obres –perquè l'amor no són sentiments, l'amor són obres– com Déu, per amor, perquè ens estima amb un amor etern, ens va crear. I quan nosaltres ho vam espatllar tot, Déu, per amor, va escollir Noè perquè no es perdés la seva creació. I quan ens vàrem envanir pensant que podríem aconseguir el cel i vàrem acabar tots barallats, Déu, per amor, va escollir un just, Abraham, i, amb gran amor, el va provar fins a fer-lo cap d'un llinatge, d'un poble, del poble estimat de Déu a través del qual serien beneïdes totes les nacions. I Déu, per amor, va alliberar aquest poble que vivia esclau en temps de Moisès i va fer una aliança d'amor amb ell. I quan aquest poble s'oblidava d'aquesta aliança, Déu no es cansava de xiuxiuejar al poble: “t'estimo amb un amor etern”.

Aquesta frase tan bonica –t'estimo amb un amor etern– nosaltres també l'hem d'escoltar moltes vegades, perquè nosaltres hem reproduït fil per randa aquesta mateixa història que acabo de recordar al fil de la litúrgia de la nit de Pasqua. Nosaltres també: hem estat creats per amor; hem anat al nostre aire; hem espatllat el nostre entorn; ens hem dividit i hem trencat les nostres relacions. Nosaltres també: hem estat esclaus; malgrat que hem experimentat l'amor alliberador de Déu, l'hem oblidat tantes vegades... I Ell, com un pare i una mare que, malgrat les nostres marrades i equivocacions, no deixen mai d'estimar-nos, ens ha cantat una vegada i una altra, a cau d'orella (i ara el Sr. Bisbe canta) “T'estimo amb un amor etern, t'estimo amb un amor etern, t'estimo amb un amor etern, per això t'atrec i et sóc fidel”.

I, fins i tot, Déu ens ha dit que ens estima en primera persona, fent-se home, curant-nos de les nostres malalties, alliberant-nos de la nostra ceguesa, dels nostres pecats i de les nostres possessions malignes. Fins i tot, Déu ho ha dit de manera sublim i corprenedora estenent els braços a la creu.

Si un llegeix aquesta història, pot adonar-se que, sigui quina sigui la seva circumstància, faci el que faci, succeeixi el que succeeixi, hagi patit el que hagi patit, sempre, sempre pot escoltar o pot experimentar que Déu l'estima amb un amor etern. Fins i tot el qui es troba davant de la mort. Avui celebrem, estimats germans i germanes, que l'amor etern de Déu és tan poderós, és tan gran, que ni tan sols la mort escapa de la seva acció transformadora. Avui, celebrant que Crist ha ressuscitat, podem dir amb confiança que l'amor etern de Déu ens pot salvar fins i tot de la mort. Aquesta és la gran esperança cristiana. No només del pecat, no només del dolor, no només de totes les vicissituds, siguin les que siguin, sinó que fins i tot de la mort.

IV

Qui pot creure en un amor així, qui pot creure i veure que Déu ens estima així?

Quan hom s'ha deixat estimar, i ha correspost a l'amor, és capaç, ell també, de captar i d'entendre els qui l'estimen, de reconèixer-los, de reconèixer la seva veu, de reconèixer la seva presència.

Si la mare és capaç de captar-nos en un instant, nosaltres també som capaços de sentir la flaire del seu perfum, de l'olor que fa la llar, de la seva veu quan truca per telèfon. Quan nosaltres ens deixem estimar per Crist crucificat, també som capaços de reconèixer-lo viu, ressuscitat, allà on Ell es fa present.

Aquest dia de Pasqua, estimats germans i germanes, aquí, damunt d'aquest altar, fent-se present amb la humilitat del sagrament, tinguem els ulls de l'amor que permeten veure el ressuscitat i permeten exultar de cor: "Jesús ha ressuscitat. Al·leluia!"

Catedral de Solsona, 21 d'abril de 2019

FESTES DE SANT JOSEP I SANT JAUME

Decret 01/19. Solsona, 2 de gener de 2019

Atès que les festes de Sant Josep i de Sant Jaume, apòstol, són festes de precepte i que, aquest any 2019, seran en dies laborables,

Pel present, en ús de les facultats concedides als bisbes, dispenso que, en les festes de Sant Josep i de Sant Jaume d'aquest any, els fidels quedin dispensats de l'obligació de participar en la celebració eucarística i d'abstenir-se del treball. Amb tot recomano que els rectors de les parròquies disposin uns horaris convenients a fi de facilitar als fidels la participació en la celebració eucarística.

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona.

+ Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Júlia Ayala i Vilardell
Secretària general-cancellera

SUPRESSIÓ DE L'ASSOCIACIÓ PÚBLICA JUSTÍCIA I PAU

Decret 03/19. Solsona, 5 de març de 2019

Atès que el dia 24 de novembre de 1994 es va erigir a la diòcesi de Solsona l'associació pública Justícia i Pau,

D'acord amb la petició de data 18 de febrer de 2019 dels membres de l'esmentada associació i les raons que hi manifesten,

Pel present,

SUPRIMEIXO L'ASSOCIACIÓ PÚBLICA JUSTÍCIA I PAU

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona.

+ Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Júlia Ayala i Vilardell
Secretària general-cancellera

CONSTITUCIÓ DE LA COMISSIÓ DIOCESANA JUSTÍCIA I PAU DE SOLSONA

Decret 04/19. Solsona, 6 de març de 2019

Atès que per decret 03/19, de 5 de març de 2019 he suprimit l'associació pública Justícia i Pau, erigida el dia 24 de novembre de 1994, a petició dels seus membres,

Atès que aquests mateixos membres, en la mateixa sol·licitud de supressió, han demanat una nova erecció de la Comissió Diocesana Justícia i Pau de Solsona,

Atès que han presentat uns estatuts pels quals haurà de regir-se l'esmentada Comissió Diocesana,

Pel present,

ERIGEIXO LA COMISSIÓ DIOCESANA JUSTÍCIA I PAU DE
SOLSONA I APROVO ELS ESTATUTS
ADJUNTS A AQUEST DECRET

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona.

+ Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Júlia Ayala i Vilardell
Secretària general-cancellera

COORDINADOR DE LA CÚRIA DIOCESANA

Decret 06/19. Solsona, 29 d'abril 2019

Atès que estic reformant la meva tasca d'acompanyament pastoral dels preveres i dels agents de pastoral de la diòcesi,

Atès que el vicari general és rector d'una de les unitats pastorals parroquials de la diòcesi,

Atès que convé que alguna persona coordini el treball a la cúria diocesana,

Pel present, CONSTITUEIXO el càrrec de
COORDINADOR DE LA CÚRIA DIOCESANA

Amb les següents competències:

- Acompanyar laboralment els caps de departament.
- Coordinar el treball de la cúria.
- Determinar l'organització dels espais i totes aquelles qüestions logístiques comunes.
- Malgrat la canònica autonomia del tribunal eclesiàstic i tenint present que té la seva seu a la cúria diocesana, vetllar per les necessitats d'espai i de mitjans materials del tribunal eclesiàstic.

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona

+ Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Júlia Ayala i Vilardell
Secretària general-cancellera

COORDINADOR D'ALTRES ORGANISMES DIOCESANS

Decret 06 (bis) /19. Solsona, 29 d'abril 2019

Atès que estic reformant la meva tasca d'acompanyament pastoral dels preveres i dels agents de pastoral de la diòcesi,

Atès que el vicari general és rector d'una de les unitats pastorals parroquials de la diòcesi,

Atès que convé que alguna persona coordini el treball a l'arxiu diocesà, el Museu Comarcal i Diocesà i el Seminari diocesà,

Pel present, CONSTITUEIXO el càrrec de
COORDINADOR D'ALTRES ORGANISMES DIOCESANS

Amb les següents competències:

- Acompanyar laboralment els responsables de l'arxiu, Museu i Seminari.
- Coordinar el treball d'aquests organismes i d'aquells que en el futur s'hi puguin incloure.
- Determinar l'organització dels espais i totes aquelles qüestions logístiques comunes.

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona

+ Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Júlia Ayala i Vilardell
Secretària general-cancellera

DELEGACIÓ DIOCESANA DE PROTECCIÓ DE MENORS I ADULTS VULNERABLES

Decret 07/19. Solsona, 30 d'abril 2019

Atès allò que estableix el motu proprio “Vos estis lux mundi”,

Atesos els compromisos adquirits públicament per l'episcopat de Catalunya en la nota de la CET de data 12 de febrer de 2019,

Atès que des del mes de febrer vaig encarregar la confecció d'una comissió de protecció de menors i adults vulnerables,

Atès que aquesta comissió ha començat el seu treball,

Pel present, CONSTITUEIXO la
DELEGACIÓ DIOCESANA
DE PROTECCIÓ DE MENORS I ADULTS VULNERABLES

I li confio entre altres les següents competències:

1. Crear l'oficina diocesana d'atenció a les víctimes d'abusos sexuals a menors i adults vulnerables que compleixi les funcions que el motu proprio demana en l'article 2§1 i en l'article 5.
2. Revisar l'arxiu diocesà, cursar investigacions a partir de possibles notícies de crims, article 3§5, i fer públic els possibles casos d'abusos comesos per clergues a la nostra diòcesi des de 1930, bo i preservant la identitat de tots els implicats.
3. Promoure la protecció de menors i adults vulnerables a través de la formació de tots els agents de pastoral, dels futurs candidats al sacerdoci i al diaconat permanent.

4. Elaboració i implementació d'un protocol i d'una política d'actuació per a la protecció dels menors i els adults vulnerables.
5. Tramitar a un servidor els informes que poguessin ser indicatiu de delictes a efectes dels procediments canònics i notificar a la fiscalia de menors les esmentades informacions, articles 2 i 3.

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona

+ Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Júlia Ayala i Vilardell
Secretària general-cancellera

SERVEI DE CAPACITACIÓ I LIDERATGE

DECRET 08/19. SOLSONA, 30 D'ABRIL DE 2019

Atès que, en aquests moments, la visió diocesana està promovent que tant les persones com els equips parroquials puguin disposar d'una formació en capacitació i lideratge,

Atès que cal que es pugui coordinar, promoure i facilitar aquesta formació a les persones i/o grups interessats,

Pel present, INSTITUEIXO

EL SERVEI DE CAPACITACIÓ I LIDERATGE

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona

+ Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Júlia Ayala i Vilardell
Secretària general-cancellera

Consell Presbiteral

RESUM DE LES REUNIONS

Propostes de nova visita pastoral

El Sr. Bisbe comunica que ha acabat la seva primera visita pastoral del seu pontificat, la qual ha durat 8 anys, i manifesta que de cara a una propera hi hauria d'haver alguns canvis.

Es planteja que la visita pastoral hauria de tenir un caire més comunitari i que els fidels de les parròquies podrien implicar-s'hi més i fer-la més vivencial. També es comenta que hauria de fer-se per unitats pastorals parroquials.

Mes missioner extraordinari convocat pel papa Francesc

Amb motiu del centenari de l'encíclica *Maximum illud* de Benet XV, el papa Francesc vol promoure un mes extraordinari missioner l'octubre de 2019. Tant la Santa Seu com la CEE estan dialogant i fent propostes per revifar la dimensió missionera cristiana.

Els membres del Consell plantegen fer una comissió per treballar aquest tema.

Coordinador de la cúria diocesana

El Sr. Bisbe explica que està buscant una persona que faci de coordinador de la cúria diocesana perquè ell vol retirar-se amb motiu d'acompanyar millor els preveres i laics. Comenta que cal definir un perfil per trobar la persona adequada.

Mesures contra la pederàstia

Es presenta un estudi sobre el tema a Catalunya, que es va fer quan van començar les denúncies en relació amb els maristes. També es reparteix la nota de la CET referent a aquest tema i es comenten les notícies sorgides últimament a escala general.

Es valoren possibles accions de transparència, prevenció i ajuda a les víctimes. Es proposen alguns punts com ara analitzar els arxius, un protocol d'actuació i una formació afectivosexual.

El sou dels preveres

Es reflexiona sobre el tema del sou dels preveres i es comenten algunes qüestions concretes com ara els estipendis, la declaració de la renda, els qui viuen en un pis i altres casos particulars que poden afectar l'economia.

Col·legi de Consultors

RESUM DE LES REUNIONS

Presentació dels comptes 2018 i pressupost 2019 d'economia diocesana

L'ecònoma diocesana, Sra. Almudena Cañizal, presenta els comptes i el balanç de situació de l'exercici 2018 i comenta les partides més remarcables, destacant aquelles que es consideren d'interès per als assistents.

Els comptes i el balanç de situació de l'exercici 2018 s'aproven per unanimitat dels assistents, i, tot seguit, presenta el pressupost per a l'any 2019.

Petició de permisos de vendes

El Sr. Carles Freixes, del Departament de Béns Immobles del bisbat, reparteix un informe per demanar permisos de diverses vendes.

El Consell aprova la petició i estableix uns preus mínims de venda.

Temes sobrevinguts

S'informa que no es farà la conferència anual que es feia el dia de la missa crismal.

Es proposa la possibilitat de nomenament d'un nou rector del Seminari, donat que el nombre de seminaristes diocesans ha augmentat i es preveuen més candidats per als propers anys.

Equip de Visió

RESUM DE LES REUNIONS

Investigació i Aplicació Pastoral

Es planteja la creació d'un departament d'investigació pastoral per compartir i incentivar aquesta investigació i aplicació pastoral en l'àmbit diocesà, però també amb els rectors i agents de pastoral implicats en la renovació pastoral de les seves parròquies.

Pla d'acció per a l'organització territorial diocesana

Es proposa analitzar l'organització territorial diocesana a través d'un pla d'acció. Es tracta de definir una visió i analitzar les Debilitats, Amenaces, Fortaleses i Oportunitats que veiem en aquesta estructura.

Pla d'acció per a la Delegació de Mitjans de Comunicació

Es proposa analitzar la Delegació de Mitjans de Comunicació a través d'un pla d'acció, definint també una visió i analitzant les Debilitats, Amenaces, Fortaleses i Oportunitats.

Comissió de protecció de menors i adults vulnerables

El Sr. Bisbe comunica que ha creat una comissió de protecció de menors i adults vulnerables i ha confiat la responsabilitat del projecte a un grup de persones.

Aquesta comissió ha presentat algunes iniciatives com ara analitzar tots els expedients dels preveres que han actuat a la diòcesi des de l'any 1930; crear una oficina d'atenció a les víctimes que disposi d'una adreça de correu electrònic i un número de telèfon; oferir una formació per a tots els agents de pastoral de la diòcesi; i crear grups de guarició diocesans per acollir i acompanyar les persones.

Valoració de la formació i capacitació de l'equip parroquial de Tàrraga

Els membres de l'equip parroquial de Tàrraga presenten una valoració de la formació i capacitació feta pel seu equip amb vista a ampliar l'oferta a d'altres equips parroquials.

Tots valoren positivament aquesta formació, les potencialitats que han descobert amb aquesta metodologia i el creixement que estan experimentant com a equip.

Consell d'Assumptes Econòmics

RESUM DE LA REUNIÓ

La Sra. Almudena Cañizal, ecònoma diocesana, presenta els comptes de l'any 2018 i el balanç de situació a 31 de desembre de 2018, així com els pressupostos per a la diòcesi de l'any 2019.

S'explica als presents els comptes de l'any justificant les partides que han experimentat una desviació superior al 15% respecte el pressupost previst per a l'exercici de l'any. Així mateix, s'informa breument d'alguns moviments destacats que són d'interès per als membres del Consell. També es presenta el balanç de situació amb la documentació i informacions necessàries amb data 31 de desembre de 2018. Seguidament es presenta el pressupost per a l'any 2019 on es destaquen les modificacions i novetats respecte l'exercici anterior.

En la mateixa sessió es tracta la proposta de vendes d'alguns terrenys a petició de les parròquies afectades.

Secretaria General

NOMENAMENTS PARROQUIALS

El Sr. Bisbe ha signat els següents nomenaments:

- Mn. Abel Trulls i Noguera, rector de la parròquia de Sant Joan de Castellnou de Seana.
- Mn. Carles Pubill i Gamisans i Mn. Antoni Guixé i Vila, rector i adscrit, respectivament, de la parròquia de Sant Esteve del Pujol de Planès.
- Mn. Marc Majà i Guiu, rector de la parròquia de Sant Esteve de Sisquer.

ALTRES NOMENAMENTS

El Sr. Bisbe ha signat els següents nomenaments:

- Sra. Júlia Ayala i Vilardell, coordinadora de la cúria diocesana.
- Sra. Almudena Cañizal i Sotil, coordinadora d'altres organismes diocesans.
- Sra. Vanessa Mangas i Carrillo, responsable del Servei de Capacitació i Lideratge.
- Sra. Clara Carbonell i Morago, delegada diocesana de Protecció de Menors i Adults Vulnerables.
- Mn. Josep M. Vilaseca i Ribalta, Sra. Teresa Gené i Camps i Sr. Antoni Cid i Briansó, membres de la Delegació Diocesana de Protecció de Menors i Adults Vulnerables.
- Mn. Lluís Grifell i Vilà, membre de la Comissió de Música Sacra.
- Sra. Almudena Cañizal i Sotil, delegada de Mutual del Clergat.
- Sr. Josep Àngel Colomé i Serra, responsable d'obrir el sagrari i exposar el Santíssim Sagrament, a la catedral de Solsona, en absència de preveres.
- Sr. Josep Casanovas i Malet, president de la comissió diocesana Justícia i Pau de Solsona.

Departament d'economia

COMPTES 2018 I PRESSUPOST 2019 D'ECONOMIA DIOCESANA

BALANÇ ECONÒMIC A 31-12-18

EXERCICI ORDINARI DESPESES

(desviació positiva: gastat de més/negativa: deixat de gastar)

	Pressupostat	Gastat a 31-12	Desviació a 31-12
1) Personal	940.500,00	941.082,77	582,77
Remuneració Clergat edat menor de 65	223.520,00	219.632,73	-3.887,27
Remuneració religiosos	48.470,00	48.467,72	-2,28
Seguretat Social Empresa	29.900,00	37.296,00	7.396,00
Remuneració capellans missioners	23.230,00	26.254,78	3.024,78
Complement capellans jubilats	221.570,00	225.562,18	3.992,18
Dieta domèstica/ajut per vivenda a mn.	101.340,00	107.159,68	5.819,68
Ajut als capellans(km/garatge/s.s.minyor	25.320,00	25.083,73	-236,27
Ajut a capellans per malaltia/convalescè	50,00	120,00	70,00
Estudis capellans	3.600,00	4.195,00	595,00
Treballadors Apostòlics	204.000,00	191.234,53	-12.765,47
Seguretat Social /Dietes	56.000,00	52.731,93	-3.268,07
Remuneracions eventuais	1.500,00	704,99	-795,01
Ajuts canvi destinació	1.000,00	2.639,50	1.639,50
Ajuts missioners	1.000,00	0,00	-1.000,00
	Pressupostat	Gastat a 31-12	Desviació a 31-12
2) Funcionament Cúria	359.649,00	343.888,40	-15.760,60
Bisbe Diocesà: lliure disposició	5.000,00	4.475,00	-525,00
Organismes Diocesans	133.930,00	133.879,61	-50,39
Carburants Varis	3.000,00	3.121,58	121,58
Formació Clergat	13.400,00	14.715,11	1.315,11
Notaria Màrtirs	3.000,00	35,91	-2.964,09
Arxiu Diocesà	9.460,00	9.059,06	-400,94
Béns Immobles	83.430,00	70.480,92	-12.949,08
Servei de protecció de dades	484,00	484,00	0,00
Prevençió de riscos laborals	2.500,00	2.320,89	-179,11
Butlletí (edició i enviaments)	3.200,00	2.583,22	-616,78
Serveis Professionals Independents	8.300,00	7.944,96	-355,04
Calendaris	10.700,00	9.727,13	-972,87
Manteniment	53.180,00	49.786,68	-3.393,32
Primes d'assegurances	7.360,00	7.963,51	603,51
Serveis bancaris	300,00	502,04	202,04
Subministraments	8.680,00	12.014,14	3.334,14
Material Oficina	4.950,00	5.311,24	361,24
Comunicacions(Telèfon-internet)	6.300,00	6.851,68	551,68
Diaris i revistes	275,00	176,80	-98,20
Correspondència	1.800,00	2.062,83	262,83
Tributs municipals	400,00	392,09	-7,91

(desviació positiva: gastat de més/negativa: deixat de gastar)

	Pressupostat	Gastat a 31-12	Desviació a 31-12
3) Deleg./Organismes /Associacions de fidels	13.570,00	22.356,22	8.786,22
<i>(l'aportació diocesana és un ingrés, però no l'únic de la major part d'aquestes entitats)</i>			
Catequesi	0,00	55,97	55,97
Ecumenisme	200,00	230,98	30,98
Ensenyament	100,00	341,66	241,66
Joventut	3.200,00	5.437,81	2.237,81
Litúrgia/Patrimoni Artístic	3.000,00	2.220,93	-779,07
Vocacions	500,00	1.867,03	1.367,03
Missions	0,00	808,50	808,50
Diaconat Permanent	2.000,00	3.256,34	1.256,34
Pastoral de la Salut	670,00	402,84	-267,16
Evangelització i Apostolat Seglar	3.500,00	6.237,47	2.737,47
Altres despeses delegacions	300,00	107,72	-192,28
Apostolat oració	100,00	0,00	-100,00
Pastoral Gitana	0,00	253,30	253,30
EESA- bonif.cursos de formació	0,00	1.135,67	1.135,67

	Pressupostat	Gastat a 31-12	Desviació a 31-12
4) Comunicació de Béns	292.127,00	336.101,76	43.974,76
Aportació a F.C.I.Català	13.500,00	13.500,00	0,00
Aportació a F.C.I. Espanyol	42.989,00	42.989,07	0,07
Aportació a la Santa Seu(cànon)	3.900,00	4.118,49	218,49
Hospital de Berga(servei pastoral)	6.504,00	6.384,00	-120,00
Ajuts per obres a fons perdut	120.554,00	121.160,95	606,95
Acond. rectories(canvi de rector)	800,00	1.000,00	200,00
Acond. espais parroquials(visió)	40.000,00	39.453,77	-546,23
Acond.rectories(fraternitats)	0,00	20.000,00	20.000,00
Seminari interdiocesà	9.000,00	18.810,00	9.810,00
Seminari Diocesà	6.000,00	14.566,38	8.566,38
Museu Diocesà	47.680,00	52.071,38	4.391,38
Catedral	1.200,00	1.297,72	97,72
Aportació a colegio español (roma)	0,00	750,00	750,00

	Pressupostat	Gastat a 31-12	Desviació a 31-12
5) Altres	41.550,00	42.761,80	1.211,80
Per obligacions fundacions pies	9.500,00	9.456,40	-43,60
Amortitzacions	32.000,00	33.298,40	1.298,40
Sala Sants Màrtirs	50,00	7,00	-43,00

TOTAL DESP.ORDINÀRIES	1.647.396,00	1.686.190,96	38.794,96
------------------------------	---------------------	---------------------	------------------

INGRESSOS

(desviació positiva: ingressat de més/negativa: deixat d'ingressar)

	Pressupostat	Ingressat a 31-12	Desviació a 31-12
1) Aportació Conferència Episcopal Espanyola	1.315.847,00	1.326.248,88	10.401,88
Fons Comú Interdiocesà	1.258.335,00	1.258.335,75	0,75
Remuneració Sr.Bisbe	17.612,00	17.612,00	0,00
Seguretat Social clergat- empresa	29.900,00	44.750,25	14.850,25
Altres aportacions (IVA...)	10.000,00	5.550,88	-4.449,12
2) Ingressos Financers	12.520,00	10.991,58	-1.528,42
Interes.Préstecs Entitats església	9.500,00	8.605,15	-894,85
Rendiments Productes Financers	3.000,00	2.368,38	-631,62
Interess.Comptes Bancaris ordinaris	20,00	16,82	-3,18
Interessos de demora ORGT	0,00	1,23	1,23
3) Prestació de Serveis	1.250,00	2.156,41	906,41
Sala Sants Màrtirs	0,00	25,00	25,00
Material Sagraments	400,00	86,50	-313,50
Fotocòpies	850,00	2.044,91	1.194,91
4) Aportació dels Fidels	11.200,00	8.612,48	-2.587,52
Donatius	6.700,00	4.604,98	-2.095,02
Butlletes Col·labora	2.300,00	2.361,00	61,00
Campanya"Junts Fem parròquia"	2.200,00	1.646,50	-553,50
5) Publicacions	3.000,00	2.752,00	-248,00
6) Ingressos de Béns Immobles Diocesans	19.000,00	20.726,05	1.726,05
Cases	13.000,00	12.338,37	-661,63
Finques	6.000,00	8.387,68	2.387,68
7) Aportacions de les Parròquies	252.000,00	254.403,33	2.403,33
Quota fixa	84.000,00	81.725,00	-2.275,00
15% costos laborals TA's	22.500,00	24.096,98	1.596,98
50% rendiments capitals	0,00	15,00	15,00
Béns Immobles	141.000,00	143.988,35	2.988,35
50% terres	11.500,00	15.478,97	3.978,97
50% rectories i altres immobles	122.000,00	120.421,09	-1.578,91
50% altres rend.(antenes/parc edífics...)	7.500,00	8.088,29	588,29
Calendaris	4.500,00	4.578,00	78,00

8) Aportacions dels Santuaris	6.200,00	6.150,00	-50,00
9) Servei Pastoral	21.700,00	21.863,16	163,16
Hospital de Berga	12.700,00	12.768,00	68,00
Residència de Solsona	7.200,00	7.145,16	-54,84
Altres	1.800,00	1.950,00	150,00
10) Aportació d'entitats diocesanes	53.400,00	53.797,93	397,93
La Catedral de Solsona	4.850,00	4.800,00	-50,00
Delegacions Diocesanes	7.000,00	9.972,57	2.972,57
Finca Pallarès	5.600,00	5.448,04	-151,96
Conveni manteniment edificis	15.150,00	12.707,32	-2.442,68
Museu Diocesà (segons conveni)	20.000,00	20.000,00	0,00
Vicaria Judicial	800,00	870,00	70,00
TOTAL INGR. ORDINARIS	1.696.117,00	1.707.701,82	11.584,82
RESULTATS ORDINARIS	48.721,00	21.510,86	-27.210,14

PRESSUPOSTOS EXTRAORDINARIS

DESPESES

(desviació positiva: gastat de més/negativa: deixat de gastar)

	Pressupostat	Gastat a 31-12	Desviació a 31-12
1) Ajudes a entitats socials	18.400,00	14.715,85	-3.684,15
0,7% del Pressupost	11.600,00	11.531,77	-68,23
Càritas Diocesana: Pla d'ajuda social	5.000,00	1.384,08	-3.615,92
Altres ajudes	1.800,00	1.800,00	0,00
2) Iniciatives Pastorals	12.000,00	17.827,75	5.827,75
Projecte Rectories-Ajut a Famílies	6.000,00	12.329,73	6.329,73
Projecte Fratello	0,00	20,00	20,00
Commemoració 300anys Bisbe Lasala	6.000,00	5.478,02	-521,98
3) A Fons Perdut per obres	21.921,00	21.921,00	0,00
Provinent de 10% de vendes any 2017			
4) Acondic.sales zona (Objectes Litúrgics)	2.000,00	560,01	-1.439,99
5) Traslát de despulles al Seminari (servents de Déu de la causa diocesana)	4.000,00	420,00	-3.580,00
6) Acollida capellans	4.400,00	501,38	-3.898,62
7) Altres despeses extraordinàries	3.500,00	9.311,01	5.811,01
8) Seminari diocesà-marxa germanes cordimarianes	0,00	2.180,25	2.180,25
9) Proj.opt.estalvi energ.parròquies	0,00	4.657,89	4.657,89
10) 425 Bisbat (inclou part del documental)	0,00	12.635,78	12.635,78
11) Formació en capacitat i lideratge	0,00	43.505,10	43.505,10
TOTAL DESPESES	66.221,00	128.236,02	62.015,02

ECONOMIA DIOCESANA

PRESSUPOST EXERCICI 2019

EXERCICI ORDINARI

DESPESES

	press 2019
1) Personal	922.930,00
Remuneració Clergat edat menor de 65	218.300,00
Remuneració religiosos	48.700,00
Seguretat Social Empresa	43.800,00
Remuneració capellans missioners	21.400,00
Complement capellans jubilats	212.550,00
Dieta domèstica i ajut per vivenda als capellans	104.000,00
Ajut als capellans(km/garatge/s.s.minyona)	24.600,00
Ajut a capellans per malaltia/convalescència a seminari/r	200,00
Estudis capellans	1.500,00
Treballadors Apostòlics	189.600,00
Seguretat Social /Dieta	54.980,00
Remuneracions eventuais	800,00
Ajuts canvi destinació	1.500,00
Ajuts missioners	1.000,00
2) Funcionament Cúria	362.490,00
Bisbe Diocesà: lliure disposició	6.500,00
Organismes Diocesans	132.330,00
Carburants Varis	3.000,00
Formació Clergat	44.880,00
Notaria Màrtirs	0,00
Arxiu Diocesà	10.500,00
Béns Immobles	60.230,00
Servei de protecció de dades	500,00
Prevenió de riscos laborals	2.300,00
Butlletí (edició i enviaments)	2.500,00
Guia diocesana	2.500,00
Serveis Professionals Independents	8.000,00
Calendaris	0,00
Manteniment	53.200,00
Primes d'assegurances	8.030,00
Serveis bancaris	500,00
Subministraments	12.870,00
Material Oficina	5.250,00
Comunicacions(Telèfon-internet)	6.800,00
Diaris i revistes	200,00
Correspondència	2.000,00
Tributs municipals	400,00

	press 2019	
3) Deleg./Organismes /Associacions de fidels		20.500,00
<i>(l'aportació diocesana és un ingrés, però no l'únic de la major part d'aquestes entitats)</i>		
Catequesi		50,00
Ecumenisme		200,00
Ensenyament		300,00
Joventut		5.000,00
Litúrgia/Patrimoni Artístic		2.000,00
Vocacions		1.000,00
Missions		800,00
Diaconat Permanent		3.000,00
Pastoral de la Salut		300,00
Evangelització i Apostolat Seglar		6.000,00
Pastoral Gitana		250,00
EESA- bonif.cursos de formació		1.500,00
Altres despeses delegacions		100,00
		press 2019
4) Comunicació de Béns		304.358,00
Aportació a F.C.I.Català		13.100,00
Aportació a F.C.I. Espanyol		42.989,00
Aportació a la Santa Seu(cànon)		4.200,00
Hospital de Berga(servei pastoral)		6.384,00
Ajuts per obres a fons perdut		75.305,00
Acond. rectories(canvi de rector)		1.000,00
Acond. espais parroquials(visió)		25.000,00
Acond.rectories(fraternitats)		20.000,00
Seminari interdiocesà		25.810,00
Seminari Diocesà		41.250,00
Museu Diocesà		47.300,00
Catedral		1.270,00
Aportació a colegio español (roma)		750,00

	press 2019
5) Altres	42.520,00
Fundacions	9.500,00
Amortitzacions	33.000,00
Sala Sants Màrtirs	20,00

TOTAL DESP.ORDINÀRIES **1.652.798,00**

INGRESSOS

	press 2019
1) Aportació Conferència Episcopal Espanyola	1.326.980,00
Fons Comú Interdiocesà	1.242.618,00
Remuneració Sr.Bisbe	17.612,00
Seguretat Social clergat	52.500,00
Altres aportacions	14.250,00
2) Ingressos Financers	10.520,00
Interes.Préstecs Entitats església	8.500,00
Rendiments Productes Financers	2.000,00
Interess.Comptes Bancaris ordinaris	20,00
3) Prestació de Serveis	2.125,00
Sala Sants Màrtirs	25,00
Material Sagraments	100,00
Fotocòpies	2.000,00
4) Aportació dels Fidels	7.600,00
Donatius	4.000,00
Butlletes Col·labora	2.100,00
Campanya"Junts Fem parròquia"	1.500,00

5) Publicacions	4.000,00
6) Ingressos de Béns Immobles Diocesans	20.500,00
Cases	12.000,00
Finques	8.500,00
7) Aportacions de les Parròquies	255.615,00
Quota fixa	82.000,00
15% costos laborals TA's	30.000,00
50% rendiments capitals	15,00
Béns Immobles	143.600,00
50% terres	15.500,00
50% rectories i altres immobles	120.000,00
50% altres rend.(antenes/parc eòlics...)	8.100,00
8) Aportacions dels Santuaris	6.150,00
9) Servei Pastoral	22.068,00
Hospital de Berga	12.768,00
Residència de Solsona	7.500,00
Altres	1.800,00
10) Aportació d'entitats diocesanes	47.200,00
La Catedral de Solsona	4.800,00
Delegacions Diocesanes	7.000,00
Finca Pallarés	4.530,00
Conveni manteniment edificis	10.000,00
Museu Diocesà (segons conveni)	20.000,00
Vicaria Judicial	870,00
TOTAL ING. ORDINARIS	1.702.758,00
RESULTATS ORDINARIS	49.960,00

PRESSUPOSTOS EXTRAORDINARIS

DESPESES

1) Ajudes a entitats socials	15.900,00
0,7% del Pressupost	11.600,00
Càritas Diocesana: Pla d'ajuda social	2.500,00
Altres ajudes	1.800,00
2) Iniciatives Pastorals	28.660,00
Projecte Rectories-Ajut a Famílies	7.000,00
425 anys Bisbat Solsona-documental	13.500,00
Projecte Fratello	3.160,00
Edició llibre bisbe Lasasa	5.000,00
3) A Fons Perdut per obres	10.200,00
Provinent de 10% de vendes any 2018	
4) Acondic. sales zona (Objectes Litúrgics)	1.000,00
5) Trasllat de restes dels servents Déu	2.000,00
(servents de Déu de la causa diocesana)	
6) Acollida capellans	1.500,00
7) Pla de protecció de menors	5.000,00
8) Altres despeses extraordinàries	6.000,00
TOTAL DESPESES	70.260,00

INGRESSOS

1) Donatius per a entitats socials	4.400,00
2) Gestions Departament d'Economia	1.500,00
3) Iniciatives Pastorals	10.500,00
Projecte Rectories-Ajut a Famílies	6.000,00
Venda de llibres bisbe Lasala	1.500,00
425 anys Bisbat Solsona- documental	3.000,00
4) 10% Venda finques prop.parroquial	2.400,00
5) Altres ingressos	<u>1.500,00</u>
TOTAL INGRESSOS	20.300,00

RESULTATS EXTRAORD. **-49.960,00**

EXERCICI ORDINARI + EXTRAORDINARI

RESUM	Real
exercici ordinari(ingressos - despeses)	49.960,00
exerc.extraordinari(ingressos - despeses)	<u>-49.960,00</u>

0,00

SUPERÀVIT

PREVIST ANY 2019: **0,00**

Seminari Major

ACTIVITATS DEL SEMINARI MAJOR

Al Seminari han tingut un inici d'any molt intens. Dos fets hi sobresurten clarament: la campanya especial de recerca d'ajuts econòmics del Dia del Seminari i l'arribada de tres peticions d'entrada al Seminari Major per al curs vinent.

L'augment de seminaristes d'aquest curs 2018-19 i la previsió d'un nou increment per al curs vinent ha mogut a sensibilitzar tota la diòcesi sobre la necessitat de més recursos econòmics. Els tres primers caps de setmana de març, culminant amb el Dia del Seminari, els seminaristes -majors i menor- varen visitar les 12 parròquies de referència de la diòcesi per donar el seu testimoni i per demanar “padrins” del Seminari. No només van estimular les donacions a la col·lecta del Seminari, sinó que varen convidar a esdevenir col·laboradors estables d'aquest -amb el treball, els materials o instruments, o els diners necessaris.

Per Setmana Santa, dos joves i un adult van demanar al bisbe diocesà l'ingrés al Seminari Major. Són el Josetxu Santos, natural de Madrid, però resident a la diòcesi des de fa un parell d'anys, l'Ot Vilella, natural de Berga, i el Jacob Budz, natural de Polònia, però resident de fa anys a Vilanova de Bellpuig i seminarista menor des de 2n d'ESO.

Seminari Menor en Família

ACTIVITATS DEL SEMINARI MENOR EN FAMÍLIA

El nou any 2019 va començar per al Seminari Menor en Família amb la participació d'en Jacob a la trobada anual que la comunitat de Taizé organitza en una ciutat europea diferent. Enguany va ser a Madrid, junt amb un grup de 22 joves de la Delegació de Joventut del bisbat.

El cap de setmana del 18 al 20 de gener, en Jacob va assistir al Curs Nova Vida de l'EESA Solsona, en què també van participar alguns seminaristes majors. El mes de febrer, van alternar-se els caps de setmana a Avià i Solsona, com és habitual, i va coincidir, a més, amb el cap de setmana obert a altres nois que puguin plantejar-se la vocació sacerdotal o, si més no, puguin estar interessats a conèixer el Seminari.

Amb el mes de març, va arribar la "Cateaventura", i el Jacob s'hi va sumar, i també un nou curs de l'EESA Solsona (en aquest cas, el curs Emmaús), en el qual ell també va prendre part. Finalment, al mes d'abril va tenir lloc una convivència vocacional al Seminari de Solsona, aprofitant la celebració de la missa crismal (dilluns sant) i amb la presència del Sr. Bisbe.

Protecció de Menors

PRIMERES PASSES FETES

Fruit de les últimes declaracions i publicacions del sant pare Francesc i de les notícies d'abusos que han afectat l'Església catalana, des del bisbat s'han començat a donar passes per garantir la prevenció i la protecció dels abusos sexuals a menors a la nostra diòcesi.

El 19 de febrer, el Sr. Bisbe i el vicari general van assistir a la jornada organitzada per la URC a Barcelona. En aquesta jornada es va aprofundir sobre el problema dels abusos sexuals i es va marcar quina és l'actitud que hem de tenir com a Església.

A partir d'aquí, s'ha creat una comissió diocesana per treballar per la prevenció i la protecció dels abusos sexuals a menors i adults vulnerables, s'ha posat a disposició una oficina d'atenció a les possibles víctimes (telèfon i correu electrònic), s'ha iniciat un acompanyament per part dels germans maristes, s'ha començat a revisar els expedients dels capellans des de l'any 1930 i s'han fet diverses trobades amb els capellans, els seminaristes, els laics que treballen per a la diòcesi, els responsables de les Catecolònies i les treballadores de Càritas que porten els programes d'infància, per parlar sobre els abusos sexuals i fer un treball comú de sensibilització i formació.

En definitiva, la Comissió Diocesana per a la Prevenció i la Protecció dels Abusos Sexuals a Menors i Adults Vulnerables té l'encàrrec de:

- Sensibilitzar i prevenir els abusos sexuals, a partir de la formació.
- Elaborar un document marc de prevenció i protecció d'abusos sexuals a la diòcesi.
 - Acollir, escoltar i atendre les víctimes.
 - Investigar els possibles casos d'abusos sexuals i comunicar-ho als organismes de l'Església i de la justícia responsables.

Notícies de la diòcesi

ESCOLA D'EVANGELITZACIÓ SANT ANDREU SOLSONA

Del 18 al 20 de gener es va portar a terme al Seminari de Solsona una altra edició del curs “Nova Vida”, de l’Escola Evangelització Sant Andreu. I del 22 al 24 de març va tenir lloc, també al Seminari de Solsona, una altra edició del curs “Emmaús”.

Recordem que el Programa de Formació de l’EESA està subdividit en tres etapes de set cursos cadascuna. Les Escoles d’Evangelització Sant Andreu són un conjunt d’escoles esteses arreu del món que comparteixen *Visió, Metodologia i Programa de Formació*. La seva proposta de formació és *Permanent, Progressiva, Sistemàtica i Integral*, ja que no proposa cursos aïllats, sinó que tots estan pensats i ubicats en un lloc concret del programa, responent així a una finalitat concreta.

EXÈQUIES I FUNERAL DEL BISBE EMÈRIT JAUME TRASERRA

El dia 26 de gener va tenir lloc a l’església de Sant Esteve de Granollers la missa exequial de Mons. Jaume Traserra, bisbe emèrit de Solsona.

Va presidir la celebració Mons. Xavier Novell, bisbe de Solsona, i van concelebrar l’arquebisbe de Tarragona, el bisbe de Terrassa (ordinari del lloc), el bisbe de Girona, el bisbe de Vic, el bisbe de Tortosa, el bisbe emèrit de Girona, el bisbe auxiliar de Terrassa i els dos bisbes auxiliars de Barcelona. A més d’una vuitantena de preveres del bisbat de Solsona, Terrassa i altres.

Multitud de fidels van voler acomiadar-se del bisbe Jaume omplint tota l'església en un ambient d'emoció i respecte envers el difunt.

El dia abans i el dissabte al matí, moltes persones van passar per la capella ardent instal·lada en una capella lateral molt bonica, recentment restaurada, en la qual, acabada la celebració, va ser sepultat el bisbe Traserra.

El dia 1 de febrer, a la catedral de Solsona, va tenir lloc la missa funeral en record del bisbe emèrit de Solsona. La celebració fou presidida pel bisbe de Solsona i concelebrada per l'arquebisbe d'Urgell, el bisbe de Lleida, l'abat de Poblet i una cinquantena de preveres.

Molts fidels de la diòcesi van arribar en autocars i cotxes particulars per acomiadar el bisbe Jaume, i ompliren quasi tota la catedral. Els cants que van acompanyar la celebració foren diversos, destacant l'Himne de la Coronació de la Mare de Déu del Claustre i el Virolai a la Mare de Déu de Queralt.

Acabada la missa, l'arquebisbe d'Urgell va pronunciar unes paraules recordant el bisbe Jaume com a gran amic seu que era.

JORNADA MUNDIAL DE LA JOVENTUT A MATARÓ

Els dies 26 i 27 de gener, una trentena de joves del bisbat van participar en la Jornada Mundial de la Joventut (JMJ) celebrada per la Delegació de Joventut de Catalunya, a Mataró. Donat que les dates i preus feien difícil participar en la JMJ de Panamá, van decidir no perdre's l'oportunitat de poder viure aquesta gran experiència compartint amb molts joves d'arreu de Catalunya a través de jocs, testimonis, música i connexions en directe amb Panamá.

L'acollida es va iniciar a l'escola Sant Josep de Mataró, seguint amb el dinar i l'inici de la gimcana arreu de la ciutat, plena de testimonis, compartint la catequesi del Papa: "Faci's en mi segons la teva paraula". Al final del dia els joves participants es van reunir a l'escola dels Salesians per sopar i gaudir de concerts, i finalitzaren la nit amb la vetlla de pregària i adoració. Aquella nit va haver-hi connexions en directe amb Panamá per poder escoltar el Papa.

El segon dia de l'encontre es va iniciar amb un esmorzar al pati de l'escola seguit d'animació amb música i el taller de la santedat amb testimonis, danses típiques i jocs tradicionals. A mig matí els joves començaren una marxa per la ciutat fins a la basílica per celebrar l'eucaristia final.

PRESENTACIÓ DE LA VISIÓ DIOCESANA A LES UNITATS PASTORALS PARROQUIALS DE NAVÀS I PUIG-REIG

Els dies 29 de gener i 23 de març, el Sr. Bisbe va presentar la visió diocesana a una àmplia audiència de fidels de les parròquies de Balsareny, Navàs i agrupades, així com a Gironella, Casserres, Puig-reig i altres agrupades.

Aquestes dues unitats desitjaven que tots els fidels més vinculats a les parròquies poguessin sentir del mateix bisbe el sentit i l'abast de la visió diocesana.

Especial interès provocava la supressió dels arxiprestats, la creació de les unitats pastorals i la designació de les 12 primeres parròquies en les quals es volen concentrar tots els recursos humans, logístics i econòmics que han de fer possible la conversió pastoral i missionera d'algunes parròquies i, a partir d'elles, de la resta.

En ambdues reunions va haver-hi una gran assistència de fidels i un gran interès en allò que anava explicant el Sr. Bisbe, tant en el coneixement de la gènesi de la visió diocesana com en les passes fetes per començar a caminar-hi.

També va haver-hi ocasió per indicar els canvis en realitats properes a la nova organització diocesana, com per exemple la visita pastoral.

FESTA DEL SANTÍSSIM MISTERI DE CERVERA

Els dies 5, 6 i 7 de febrer, Cervera va celebrar la seva Festa Major d'hivern, la Festa del Santíssim Misteri.

El dia 5, vigília de la festa, s'interpretaren les tradicionals Completes -abans matines- en el marc de l'església de Santa Maria. Presidiren aquest acte el bisbe de

Girona, el rector de Cervera i altres autoritats civils, amb la presència d'unes mil dues-centes persones.

L'endemà dia 6, tingué lloc l'ofici presidit pel bisbe de Girona i concelebrat amb una vintena de capellans i mercedaris de Sant Ramon. En acabar, una pinzellada de les Completes del dia anterior per donar entrada a la processó que aquest any canvià un xic el seu itinerari fent-lo més reduït.

El dia 7 se celebrà l'ofici en memòria dels difunts, que es tancà amb el cant dels goigs. Tres dies molt intensos amb varietat d'actes religiosos, musicals i culturals que formen part de la mateixa causa, la Festa del Santíssim Misteri.

ASSEMBLEA DE L'HOSPITALITAT DE LOURDES

El dia 17 de febrer va tenir lloc a Golmés la 29a Assemblea de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes.

Es començà la jornada amb l'esmorzar seguit, immediatament, de la xerrada sobre el tema del santuari de Lourdes d'enguany "*Feliços vosaltres els pobres*" a càrrec del consiliari Mn. Joan Casals. En aquesta es subratllà l'actitud humil d'acolliment i servei que ens cal com a Església i el desig de deixar-nos treballar interiorment per l'esperit de Lourdes.

Seguí l'ordre de la reunió assembleària on es donà l'estat de comptes anual, els canvis dins la junta, les activitats realitzades, la participació del grup Fratello al pelegrinatge d'enguany i les activitats que hi ha programades en endavant.

Tot seguit es traslladaren a l'església parroquial de Golmés on foren saludats pel seu rector, Mn. Climent Capdevila, i celebraren l'eucaristia presidida pel Sr. Bisbe. L'acte es clogué amb la celebració del dinar de germanor.

COMIAT DE LES GERMANES JOSEFINES DE CARDONA

La parròquia de Cardona va acomiadar la comunitat de germanes Filles de Sant Josep, després de 130 anys al capdavant de la Residència d'avis Sant Jaume.

El dia 17 de febrer va tenir lloc una eucaristia presidida pel Sr. Bisbe i concelebrada per Mn. Carles Pubill, rector de Cardona, Mn. Antoni Guixé, capellà adscrit, i el pare Jordi Castanyer, delegat de la Vida Consagrada. També hi van assistir autoritats civils del poble juntament amb moltíssims feligresos. La Coral Cardonina va donar solemnitat a la celebració.

A l'inici es va fer la lectura d'agraïments i l'ofrena d'un ciri encès a càrrec de diferents persones, entitats i treballadores de la Residència. En finalitzar l'eucaristia, hi va haver els parlaments del Sr. Bisbe, de l'alcalde, de la mare general de la congregació i de la superiora de la comunitat de Filles de Sant Josep a Cardona. A la sortida, va haver-hi un berenar popular.

ROUTE TO GOD PER A JOVES

El dia 24 de febrer es va realitzar un Route to God a Cervera. La formació va anar a càrrec de Mn. Xavier Romero, parlant de la vocació, els dons i carismes que hi ha dins l'Església i les opcions de vida en les congregacions i moviments, tots com a part i unitat en l'Església.

El dia 16 de març es va realitzar un Route to God a Solsona. El tema a tractar va ser les ferides de la infància, i va resultar molt interessant per a tots els participants, ja que en molts moments es van sentir identificats amb els símptomes que causen les ferides patides en aquesta edat, però que encara causen dolor i que cal comprendre, acceptar i sanar, amb l'ajuda de Déu i de les persones que ens envolten i ens estimen.

El dia 6 d'abril el Route to God va tenir lloc a Berga. La formació fou sobre la vocació cristiana, a càrrec de Mn. Marc Majà, parlant sobre la importància de

l'obertura a rebre un missatge de Déu, que va dirigit únicament i exclusivament a ells, i fer servir el "GPS" per desxifrar aquest missatge en: la Gràcia de Déu, en clima de Pregària i amb Solidaritat envers els altres i la comunitat cristiana.

FORMACIÓ EN ACOMPANYAMENT PASTORAL

Durant aquest quadrimestre s'ha ofert una formació en acompanyament pastoral dirigida als 12 rectors de les Unitats Pastorals Parroquials (UPP) i també als membres de l'equip de visió.

S'han fet dues formacions, la primera el dia 5 de març en què van participar rectors de les UPP i algun membre de la cúria; la segona, el dia 19 de març en la qual van participar aquells que no van poder assistir a la primera.

Què és i què pretén aquesta formació?

Acompanyar les persones en la seva activitat pastoral a aturar-se, a valorar què fan i com ho fan, convidar a pensar la seva tasca i orientar-la tenint en compte la visió diocesana. Ajudar la persona a reflexionar sobre el seu lideratge i les accions que esdevenen d'aquest, alhora que es pren consciència de l'impacte d'aquest als col·laboradors pròxims. L'acompanyament permet:

Igualar les expectatives de la persona que acompanyem (què vol amb el que realment l'Esperit Sant li suscita d'acord amb la visió parroquial o la realitat de la seva comunitat cristiana).

Prendre consciència de tots els possibles canvis que pot arribar a fer.

Prioritzar aquestes propostes, canvis, en objectius pastorals.

Presentar i dialogar sobre aquesta proposta amb la persona que ens fa l'acompanyament.

Avaluar objectius en els temps corresponents.

Marcar-nos objectius i terminis no suposa coartar la gràcia, sinó una oportunitat per escoltar què és el que el Senyor vol i obeir-lo fidelment. És possible ser més intencionals i estratègics en allò que estem fent, és a dir, és possible escoltar

més atentament què vol el Senyor i fer-ho sense perdre el temps en allò que Ell no ens demana. De fet, si hem establert una visió i l'hem establerta a través d'un procés orant i de discerniment espiritual i pastoral és per deixar de fer el de sempre o el que la gent ens demana perquè veiem que Déu no ho vol i no ho beneeix (Mt 10, 1-15).

Aquest acompanyament no es pot plantejar a qui no porta una vida espiritual, a qui no té una formació doctrinal i pastoral i no desitja ni està disposat a deixar, canviar, si el Senyor li ho demana o li ho mostra. Tampoc té sentit aquest acompanyament si no es coneix o no es comparteix la visió de la diòcesi i de la parròquia.

Aquest acompanyament cerca l'aprenentatge d'una metodologia de treball segons objectius, terminis i processos d'avaluació periòdica. Cerca, també, l'estímul vers la intencionalitat i l'estratègia en el nostre treball, per evitar deixar-nos arrossegar per la rutina o les peticions, sempre importants, però massa sovint poc alineades amb la visió que tenim.

ELECCIÓ DE NOVA PRIORA AL MONESTIR DE SANTA TERESA DE MOLLERUSSA

El dia 7 de març tingué lloc al monestir de Santa Teresa de les carmelites descalces de Mollerussa l'elecció de priora per a un nou trienni.

En primer lloc se celebrà l'eucaristia presidida pel Sr. Bisbe, en la qual concelebrà el P. Jordi Castanyer, delegat diocesà per a la Vida Consagrada.

Poc després, reunit el capítol conventual, format per sis germanes, es procedí a l'elecció, que presidí el Sr. Bisbe acompanyat del P. Jordi i de Mn. Alfons Busto, rector de Mollerussa, que hi actuà d'escrutador. Després d'haver invocat l'Esperit Sant i d'una breu al·locució del Sr. Bisbe, llegits els articles pertinents de les Constitucions, tingué lloc l'acte pròpiament dit de l'elecció.

Fou elegida com a priora, per al trienni vinent, la mare Teresina de la Verge Mare, la qual acceptà públicament aquesta elecció i la responsabilitat corresponent. El cant del Te Deum i la pregària per la mare priora i tota la comunitat posaren fi a aquest acte d'elecció. Donem-ne gràcies a Déu.

JORNADA DE L'ESPERIT SANT DEL CURS ALPHA

El dia 16 de març, al Seminari de Solsona, va tenir lloc la jornada de l'Esperit Sant dels sopars Alpha del nostre bisbat amb la participació de sis parròquies.

Les ponències foren conduïdes pel Sr. Bisbe i Mn. Marc Majà, els quals durant tot el dia van parlar sobre l'Esperit Sant i els efectes que té en cadascun de nosaltres. En acabar va tenir lloc l'efusió de l'Esperit Sant a la capella del Seminari.

ENCONTRE DE CATEQUESI: CATEAVENTURA

L'equip de Catecolònies va organitzar l'encontre de catequesi anomenat "Cateaventura" amb la participació d'uns noranta infants de diverses parròquies del bisbat. Enguany van anar a descobrir la vida de sant Ramon Nonat.

El punt de partença fou el Portell, poble on va néixer el sant. Allà explicaren la vida del sant i, tot seguit, van caminar fins al poble de Sant Ramon, on van visitar el santuari i feren una catequesi aprofundint en l'eucaristia, un dels amors del sant. La dinàmica catequètica fou articulada per grups i controls.

Al migdia celebraren l'eucaristia tots junts i, després de dinar al claustre del monestir, compartiren una tanda de jocs.

RECÉS DE CÀRITAS PER ZONES

El dia 29 de març va tenir lloc aquest recés a les tres zones del bisbat. A la zona Urgell-Segarra es va fer a la parròquia de Tàrrega. A la zona del Cardener es va fer a Súrria i a la zona del Llobregat, a Berga.

CICLE DE CONFERÈNCIES AL MUSEU

El dia 5 d'abril es va dur a terme la darrera conferència del cinquè cicle Divendres de Pensament al Museu de Solsona. Al llarg de quatre divendres prop de tres-centes persones van participar en aquest cicle per conèixer el barroc des de diferents punts de vista: el territori, la poesia, el folklore i l'art.

Joan Bosch i Francesc Miralpeix, com a grans coneixedors del barroc a casa nostra, van fer una esplèndida visita guiada virtual que va animar els assistents a conèixer un patrimoni genuí i reiterant, ja que el Solsonès és, sens dubte, el gran referent del barroc a Catalunya. Jaume Cuadrench, acompanyat per Albert Fontelles i Carles Freixes, va omplir de gom a gom la sala de restauració del museu per endinsar el públic en detalls històrics i artístics dels impropis de Solsona, com una de les mostres del barroc popular que ha perdurat fins als nostres dies. Dolors Miquel, en el marc incomparable de la biblioteca del Museu, va posar veu a la reinterpretació contemporània de la poesia del barroc recitant alguns poemes. Finalment, l'artista Perejaume va tancar el cicle amb la projecció de "*La maniobra de Perejaume*", una mirada a l'exposició que l'artista va fer al Museu Nacional d'Art de Catalunya i que proposava un viatge transversal a la creació artística catalana per posar de manifest un sotacamp, un fil conductor invisible que la fa evident al llarg dels segles.

FESTA DELS DOLORS DE BELLPUIG

El dia 12 d'abril, la parròquia de Bellpuig va celebrar la Magna Processó de la Mare de Déu dels Dolors, organitzada per la Venerable Congregació dels Dolors amb la participació d'uns tres mil devots, entre gent de la vila i d'altres comarques catalanes.

La processó estigué presidida pel bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Sergi Gordo, junt amb el rector de Bellpuig, Mn. Abel Trulls, i altres mossens del bisbat, autoritats locals i religiosos mercedaris de Sant Ramon.

El mateix divendres, a les 12 del migdia, a l'església de Sant Nicolau de Bellpuig s'oficià una solemne missa concelebrada, presidida pel bisbe auxiliar de Barcelona acompanyat del rector Mn. Abel Trulls, i sacerdots de comarques

d'Urgell i el Pla d'Urgell. El Cor Parroquial i l'Orfeó Joventut de Bellpuig foren els encarregats dels cants.

En acabar, després de la pregària a la Mare de Déu dels Dolors, es feu la veneració de la Verge al seu cambril.

MISSA CRISMAL A LA CATEDRAL DE SOLSONA

El dia 15 d'abril, dilluns sant, va tenir lloc la celebració de la missa crismal a la catedral de Solsona, presidida pel Sr. Bisbe i concelebrada per uns 50 capellans.

En aquesta celebració es renoven les promeses sacerdotals i es beneeixen els sants olis.

TROBADA VOCACIONAL

Els dies 15 i 16 d'abril, alguns adolescents de les parròquies de Berga, Tàrraga, Solsona i Cervera es van trobar amb el delegat de la Pastoral Vocacional, Mn. Marc Majà, per realitzar uns dies de convivència.

El primer dia van participar en la missa crismal i després van visitar la Mare de la Font de Solsona, on van fer alguns jocs al parc, i de camí a Solsona van meditar amb oracions i cants el Via Crucis, preparant-se per al tridu pasqual.

En arribar a Solsona, els seminaristes els van rebre i els van dirigir cap a la catedral, on el Francisco Javier Martínez, seminarista major, els va explicar el significat dels espais dels edificis religiosos i també les parts de la missa.

Al vespre es van trobar amb el Sr. Bisbe que els va acompanyar durant el sopar i durant el joc de nit, que va consistir a pujar al campanar de la catedral de Solsona i visitar els racons més misteriosos del temple.

L'endemà al matí es van dirigir cap a Olius acompanyats també pel Sr. Bisbe. La sortida tenia una intenció clara, parlar del sentit del tridu pasqual. En acabar, van celebrar la missa a la cripta preromànica d'Olius.

MISSIONERS DEL REGNUM CHRISTI

Els dies de Setmana Santa algunes de les parròquies del bisbat van gaudir de la presència d'uns joves missioners del moviment Regnum Christi. La bona experiència de l'any passat va fer que enguany repetissin l'experiència missionera.

Els joves, acompanyats pels sacerdots P. Mark i P. Peter i la consagrada Maria, van dur a terme diferents accions missioneres a les parròquies de Bellpuig i de Berga. La parròquia de Solsona enguany va gaudir de la presència d'una família missionera. Els missioners varen començar el seu servei amb una missa d'enviament presidida pel Sr. Bisbe a la capella del Claustre de Solsona.

El Dissabte Sant varen viure un dia de recés conduït pel Sr. Bisbe, enmig de la bellesa de la vall de Lord, tot caminant cap al santuari de Lord.

Després de participar en l'eucaristia de Pasqua a la catedral de Solsona i compartir un dinar fraternal a la parròquia, varen retornar a casa.

ASSEMBLEA DE MANS UNIDES

El dia 25 d'abril va tenir lloc l'Assemblea Diocesana de Mans Unides en la qual es va procedir a l'elecció de nou president/delegat de Mans Unides Solsona.

La Sra. Montserrat Garcia Cassellas va ser elegida nova presidenta/delegada per un trienni en substitució del Sr. Àngel Alsina.

PREPARACIÓ DE LA NOVA VISITA PASTORAL

En el Consell Presbiteral del primer trimestre es va tractar sobre el format de la nova visita pastoral, un cop acabada la primera que s'ha fet a la diòcesi durant el pontificat del bisbe actual.

Es va suggerir que el Sr. Bisbe tingués una reunió, durant el segon i el tercer trimestre del present curs, amb cada equip de visió o consell pastoral de cada parròquia de referència, per fer una radiografia senzilla de l'estat pastoral de cada unitat i per presentar la idea de nova visita pastoral d'acord amb la visió diocesana.

Durant els primers mesos de l'any, el Sr. Bisbe es va reunir amb els equips de Súrria (el 16 de gener), Cervera (el 26 de febrer), Navàs (el 22 de març), Puig-reig (23 de març), Bagà (el 8 d'abril), Berga (el 13 d'abril) i Tàrraga (el 23 d'abril).

Cada equip va presentar el treball que està fent, el moment per on passa la parròquia en el procés de conversió pastoral i missionera i les dificultats existents. El Sr. Bisbe va donar ànims en el treball i va invitar a no tenir presses, però no cessar en el camí emprès.

El Sr. Bisbe va presentar la proposta de nova visita pastoral, més centrada en els membres vius de la comunitat que a arribar al màxim de gent possible a través de festes populars i visites a institucions d'Església o afins –escoles, residències, etc.

Va consultar sobre la idea clau de la nova proposta: la setmana de vida comunitària a base d'una predicació, un temps d'oració, un temps de compartir, l'eucaristia i un sopar fratern.

En general, tots els equips consultats fins ara han vist bé la proposta i l'han enriquit amb alguns suggeriments.

Fins a finals de curs, està previst la reunió amb la resta de parròquies de referència i la programació de les primeres visites per al curs vinent. També va haver-hi ocasió per indicar els canvis en realitats properes a la nova organització diocesana, com per exemple la visita pastoral.

Necrologia

MONS. JAUME TRASERRA I CUNILLERA

El dia 25 de gener va morir Mons. Jaume Traserra i Cunillera, bisbe emèrit de Solsona, a Granollers, a l'edat de 84 anys.

Mons. Jaume Traserra va néixer a Granollers el dia 11 de juliol de 1934. Llicenciat en filosofia, teologia i dret, esdevingué doctor en dret canònic per la Pontificia Universitat Gregoriana de Roma. A la Universitat de Barcelona, també va cursar les llicenciatures de filosofia i lletres i dret. L'ordenaren sacerdot el 19 de març de 1959.

Es va dedicar a la docència de dret canònic impartint classes a la Facultat de Teologia de Catalunya. Va ser prevere de l'arquebisbat de Barcelona on va ocupar, entre altres, el càrrec de jutge del tribunal eclesiàstic. Va ser secretari-canceller de l'arquebisbat de 1972 a 1987 i vicari general de Barcelona de 1987 a 1993. A més va ser canonge de la catedral de Barcelona entre 1986 i 2001 i degà del capítol catedralici entre 1994 i 2000. El papa Joan Pau II el va nomenar bisbe auxiliar de Barcelona, amb el títol de Selemselae, el 9 de juny de 1993, i va ser consagrat el 5 de setembre pel cardenal Ricard Maria Carles. També fou vice-gran prior del Sagrat i Militar Orde Constantinià de Sant Jordi.

Després de la renúncia del bisbe Antoni Deig a la seu solsonina, en fou nomenat bisbe Mons. Traserra, el 28 de juliol de 2001. El dia 30 de setembre va prendre possessió del bisbat de Solsona. Després de la seva renúncia pel compliment de l'edat canònica de jubilació, el juliol de 2009, va continuar al capdavant de la diòcesi fins al dia 12 desembre de 2010, data en la qual deixà la seu solsonina després de la consagració del seu successor, Mons. Xavier Novell i Gomà.

Aquests darrers anys ha residit a Granollers, la seva ciutat natal, col·laborant diàriament a la parròquia de Sant Esteve. Entre 1993 i 2011 fou membre de la Comissió de Patrimoni Cultural de la Conferència Episcopal Espanyola, on també va ser membre del Consell d'Economia.

Preguem pel bisbe Jaume, que ara que ha tornat a la casa del Pare i gaudeix de la glòria del cel ens ajudi i acompanyi en la nostra tasca diocesana. Agraïm-li tot el seu servei i compromís durant els anys en què va ser el nostre estimat bisbe de Solsona.

MONS. ISIDRE SALA I RIBERA

El dia 26 de març va morir Mons. Isidre Sala i Ribera, bisbe emèrit d'Abancay, i fill del nostre bisbat de Solsona, a l'edat de 86 anys.

Mons. Isidre Sala, bisbe emèrit d'Abancay, va néixer a Bergús el dia 3 de març de 1933. Va iniciar els estudis eclesiàstics al Seminari de Solsona l'any 1947 i va ser ordenat prevere el dia 20 de juliol de 1958, al santuari de Lurdes de la Nou.

Durant els seus anys de ministeri al nostre bisbat va servir pastoralment les parròquies de la Coromina, Valldeperes, Balsareny i Salipota.

El gener de 1969 va marxar de missioner al Perú, diòcesi d'Abancay. Va ser ordenat bisbe auxiliar d'Abancay el dia 14 de desembre de 1986. I el dia 1 de desembre de 1992 va prendre possessió com a bisbe titular.

Des de la diòcesi volem agrair a Mons. Isidre els anys dedicats al ministeri presbiteral a la nostra diòcesi. Preguem per ell i que el Senyor el tingui a la seva glòria. Descansi en pau.

MN. CAMIL VILADRICH I CASAS

El dia 16 de març va morir Mn. Camil Viladrich i Casas, prevere resident a Berga i vicari de la Valldan, a l'edat de 79 anys.

Mn. Camil Viladrich va néixer a Olius el dia 6 de desembre de 1939. Va iniciar els estudis eclesiàstics al Seminari de Solsona l'any 1951 i va ser ordenat prevere el dia 14 de juliol de 1963.

Durant els seus anys de ministeri va servir pastoralment les parròquies de Verdú, Montornès, Masdebonia, Besora, Busa, la Selva, Peracamps, Llanera, Torredenegó, Avià, Berga, Navàs, Sant Cugat del Racó, Bagà, Vallcebre, Gisclareny, Sant Jordi, Cercs, Fígols, Sant Corneli, la Nou, Malanyeu i el santuari de Lurdes de la Nou.

També fou director del col·legi menor “Lacetània” i professor de religió de l'escola professional de Solsona. Fou membre del Consell d'Economia i del Consell Presbiteral. Aquests últims anys ha viscut a Berga i ha servit la parròquia de la Valldan.

Des de la diòcesi volem agrair a Mn. Camil tots aquests anys dedicats al ministeri presbiteral. Preguem per ell i que el Senyor el tingui a la seva glòria. Descansi en pau.

MN. RAMON ALSINA I SANTANDREU

El dia 30 d'abril va morir Mn. Ramon Alsina i Santandreu, prevere resident a Solsona, a l'edat de 86 anys.

Mn. Ramon Alsina va néixer a Berga el dia 26 d'octubre de 1932. Va iniciar els estudis eclesiàstics al Seminari de Solsona l'any 1944 i va ser ordenat prevere el dia 22 de juliol de 1956.

Durant els seus anys de ministeri va servir pastoralment les parròquies del Palau d'Anglesola, Tàrrega, Vila-sana, Seana, Berga, Obiols, Avià, Graugés, Cardona, Navès, Linya, Besora, Busa, la Selva, Sant Feliu de Lluelles i Valldora.

També fou vicari general del bisbat, vicari general de pastoral, vicari episcopal de la zona Llobregat-Cardener, membre del Col·legi de Consultors, membre del Consell Presbiteral i canonge del capítol catedralici.

Aquests últims anys ha viscut a Solsona a la residència sacerdotal del seminari.

Des de la diòcesi volem agrair a Mn. Ramon tots els anys dedicats al ministeri presbiteral. Preguem per ell i que el Senyor el tingui a la seva glòria. Descansi en pau.

Sumari

DOCUMENTS EPISCOPALS

- 3 Homilia de les exèquies de Mons. Jaume Traserria i Cunillera, bisbe emèrit de Solsona.
- 8 Homilia de la missa funeral de Mons. Jaume Traserria i Cunillera, bisbe emèrit de Solsona.
- 12 Homilia de la missa del Diumenge de Rams.
- 16 Homilia de la Missa Crismal.
- 23 Homilia de la missa del Diumenge de Pasqua.
- 27 Decret 01/19. Festes de Sant Josep i Sant Jaume.
- 28 Decret 03/19. Supressió de l'associació pública Justícia i Pau.
- 29 Decret 04/19. Constitució de la comissió diocesana Justícia i Pau de Solsona.
- 30 Decret 06/19. Coordinador de la cúria diocesana.
- 31 Decret 06/19 (bis). Coordinador d'altres organismes diocesans.
- 32 Decret 07/19. Delegació diocesana de protecció de menors i adults vulnerables.
- 34 Decret 08/19. Servei de capacitació i lideratge.

CONSELL PRESBITERAL

- 35 Resum de les reunions.

COL·LEGI DE CONSULTORS

- 37 Resum de les reunions.

	EQUIP DE VISIÓ
38	Resum de les reunions.
	CONSELL D'ASSUMPTES ECONÒMICS
40	Resum de les reunions.
	SECRETARIA GENERAL
41	Nomenaments parroquials.
41	Altres nomenaments.
	DEPARTAMENT D'ECONOMIA
42	Comptes 2018.
48	Pressupost 2019.
	SEMINARI MAJOR
54	Activitats del Seminari Major
	SEMINARI MENOR EN FAMÍLIA
55	Activitats del Seminari menor en Família.
	PROTECCIÓ DE MENORS
56	Primeres passes fetes.
	NOTÍCIES DE LA DIÒCESI
58	Escola d'Evangelització Sant Andreu Solsona.
58	Exèquies i funeral del bisbe emèrit Jaume Traserria.
59	Jornada Mundial de la Joventut a Mataró.
60	Presentació de la visió diocesana a les unitats pastorals parroquials de Navàs i Puig-reig.
60	Festa del Santíssim Misteri de Cervera.
61	Assemblea de l'Hospitalitat de Lourdes.
62	Comiat de les germanes Josefines de Cardona.
62	Route to God per a joves.
63	Formació en acompanyament pastoral.

- 64 Elecció de nova priora al monestir de Santa Teresa de Mollerussa.
- 65 Jornada de l'Esperit Sant del curs Alpha.
- 65 Encontre de catequesi: Cateaventura.
- 65 Recés de Càritas per zones.
- 66 Cicle de conferències al museu.
- 66 Festa dels Dolors de Bellpuig.
- 67 Missa Crismal a la catedral de Solsona.
- 67 Trobada vocacional.
- 68 Missioners del Regnum Christi.
- 68 Assemblea de Mans Unides.
- 68 Preparació de la nova visita pastoral.

NECROLOGIA

- 70 Mons. Jaume Traserra i Cunillera.
- 71 Mons. Isidre Sala i Ribera.
- 71 Mn. Camil Viladrich i Casas.
- 72 Mn. Ramon Alsina i Santandreu.

